

ס פ ר

חַשְׁן הַמִּשְׁפָט

שֶׁל הַבְּהֵן הַגָּדוֹלָה

הטפלר הזה יאיר אור בהיר על חשן המשפט של הבהיר הנדרש באיזות אוצר סגולות הטלבים הוא נמצא עתה. וגם נזכר כאן מופת נפלא הפלא ומלא שחראה בעניין זה הנאוון הנדרש רשבבה נ' קדוש עליון

מַהְרַיְלָה מִפְרָאָן זָקִילָה

הטפלר הזה נעתק מן הטפלר כבוי המקדש כתוב יד שהיה טמן באוצר האפריות אקסמי דער הביריה טיען וחוגא לבית הדפוס עליידי הגערן באלטוי ישראלי תקון יהודיה יודל רואזענברען שזיטט'. מוצפניט רב בק'ק טארלאו וכעת חונה בעיר לאדו. מוחרם הטפלרים ידות נדרים. שערן זהר תורה. אליהם הנביא. רפאן הפלאך. נפלאות מהרייל מפרaan. תפארת מהראיל משפאי. דרש צמר ופשתים ועוד.

שאות החותנת של חוקת החיבות והאותיות על ייב אבני החשן כבוי
שרהה אותן מהרייל מפראן זאיל

ראובן א	שטעון ב	לי רהמ
יהודיה י	יששכר צ	זובילן ח
נד קיעק	אשר בשב	דן טיש
נטהרי ז	יוסף רו	בנימן ל

שחוצאת בימה' ט של ר' יצחק שלאמוואיז לאנדז נאוואטיעטקה 16 נ' אשדר קנה הזכות לצטיות טאת המחבר תורה ג' ר' יודל רואזענברען ג'י'

פִּיעַשְׁדְּ קֹובָּה

בדפוס החדש של ר' חנוך העניך בהר ישע' וואלף פאלטמאן נ'י
שנת תערן ל'מ' ז

СЕФЕРЪ ХОШЕНЪ ГАМИШПОТЬ

Тип. Эноха Фольмана г. Петроковъ 1918 г.

אזהרה גדוֹלה

זאת ידוע שעיל פי דין תורה יכול כל אדם לאמר דבר שלו בהנאה על כל העולם. ובכן הנה מטעם איסור הנהה על כל בני אדם שהיה אסור להם באיסור חמוץ לדודפים ספר זה בלתי רשותי חוץ בלשון קודש והן בשפט ושרנהן. חוץ ר' מענדיל גריינבערג טער קראקס שיש לו ובות החרפה זאת במדינה אחרת. חוץ ר' מענדיל גריינבערג טער שליטא ובכן כל אדם למשיג נבויל יחשב אם ידפים ספר הזה בלתי רשותי. ומלאך שיעבור באימור חמוץ אשר עשו מן השנאים. עוד ענש יענש נם על פי חוק הקיריה. וושומע לי ישכן בטח. בכל שטח. וישמר ונצל מכל צרה. וטולו יאר כחמה ברה.

דברי המוציא לאור יצחק שלאמאוויין.

ה ק ד מ ה

ב ג

סִפְרָה נפלא הזה יהל אוד ליהודי מעשה פלא שקרה בימי הנאןן
הגדויל קלוש עליון רשבבהג מרן מהר"ל מפרangan זצ"ל.
שנודע אז באיזה אוצר המגולות של גני המלכים נמצא חשן המשפט
של חבחן הגדויל. והדבר נודע על פי סיבה נפלאה שנגנבו י"ב אבני
חחשן, שהם נחכבים לאוצר יקר מאד. והנגב החליף את האבני היקרים
על אבני זכוכית שנעשו עם אותם גנונים של אבני החשן האמתיים.
הנגב לא הייתה ניכרת כלל. ונתנצל הדבר ע"י הטהרייל מפרangan
עפי מופת נפלא שהנגב היה מוגרחת בעצמו להחולר הנגב למקורה:
מעשה פלא הזה נכתב כאן בספר הזה בשני חלקים. חלק הראשון
הוא כמו שנזכר בהספר **בלוי המקדש**. והוא כתוב
יד מבעל מחבר קרטון הנאןן הגדויל וחכם החוקר הנפלא וכור' מהויר
מנוח הענדיל זצ"ל. שם עירו לא נזכר רק שם ארצו נובר שהיא
ארץ צופת. ולידי נראה מן חבטתו וחקירותיו שהוא בעל המחבר
של הספר **חביבות מנוח** שנדרפסו היישו על השם ברפום ווילנא.
וძקורי מוצאו של הכתב יד **בלוי המקדש** הוא טן אווצר הטפרים
הקטרי ריעד הבירה **מיין** בארץ לוטרינגן. לשם נזירים כל **בלוי המקדש**
שנשארו לאחר החורבן. ותולך ותושב שם הרבה **בלוי המקדש** שנגנוו
ע"י הכהנים. והרבה מהם שנשדדו ונבווע ע"י השונאים שחרבו בית
מקדשו. ובאשר מזכיר שם עין חשן המשפט מביא מעשה פלא הזה
במו שמספר הנאןן הגדויל מהר"ל מפרangan זצ"ל בעצמו לפניו עם ועדת.
ומביא שם שהטהרייל הקדוש ציווה לנכחו מעשה פלא זה בספר לדורות,
למען יידעו ישראל איך שיקר בעני השית' **בלוי המקדש** שנשארו אחר
החרבן שנבווע ע"י טיטום שר'י של צבא רומי. כמו שנראה עד היום
זהה החקוקה על לוח אבן שיש נдол הירושב במשקוף שעיל שער רומי:
הנקרא שער הנצחון לטיטום, וחקוק עליו הדברים האלה בלשון רומי:
Senatus populusque divo Tito, divi Vespasiani, Filio vespasiano Auusto
פתשנן הכתב כך הוא: "מן זקי רומי וחרומיים לכבוד טיטום אספטיאנוס
אונוסטום הנעליה, בן אספטיאנוס הנעליה", ועל קירות אולם השער
מיינן ומשטאל נראים ציריים תקוקים באבניים, ריש מהם מפותחות
בתמונות בולטות, המתארים סדר המסע של גבורי הרומיים השבים
טירולים וטיטום בראשם, ואחריהם שבווי המלתחה משועי יהודה
שנגןדו.

ה ק ד ט ה

שנלקחו בשבייה. ואנשי המלחמה כי' המקדש, מנורת הזהב, שלוח הזהב, ובלי החזוזות ועוד הרבה וכי' שרת אשר אין ניברים עתה היטב, כי נטש משצייר מרווח חיים :

ובן מצינו מן חכמי ההלמוד שהודיעו מה שרדו בעיניהם כי' המקדש ברומי. דתניה בפ' א לסתה ופ' לשבת, אמר רבי אליעזר בר. יוסי אני ראיתי את הארץ של כהן גדול ברומי וכתוב עלי' קדש לה' בשיטה אחת. וכן על הפרוכת אמרו במקצת יומא א'ר אליעזר אני ראתה ברומי והיו עלייה כמה טיפי דמים. ובסת' אבות ד' נתן אותה, מכתשת אבטינוס, שלחן, מנורה ופרוכת עדין טונחים ברומי. אשר מבל זה נראה לנו בראשה ברורה שכיתם הי' עדין כי' המקדש מונחים בננו אוצרות של טרכי רומי :

אמנם בבדי ד' מאות שנים אחר חורבן, שתה נט רומי את כום התרעללה כמו שהשחתה עם ישראל. ובב' אשר שעדרה טישראל' שוב שעדרו ממנה עמים אחרים. כי במלחמות גענזי' מלך, וואנדאלין' אשר נלחם עם הרומים בשנת 455 לטעפן הנוצרים וילכד את רומי, שעדרו ובזו בטשך יד יטם לצועפים את כל האוצרות אשר אספהו וצברו הרומים בבית אוצר ננו מלכיהם עלי' ידי מלחמותיהם. ואת כי' השלל לקח עמו הטלך גענזי' לארץ אפריקה בעיר קארטינה. חזרה אשר ימד שם. ובמשך זמן רב אח'ב עלו טרכי אירופה שהם הטלך אנגלי, הנקרא ברוטניה הנדוליה. וגם הטלך צרפת, ויבכשו תחתם מטבחת גענזי' ויקלעו את מטבחתו לנורדים. תלך נדול לקחה טמלחמת ברוטניה הנדוליה. וכן גם לקחה נהת נדול טמלחמת צרפת. עז' זה נפלו כי' המקדש לננו אוצרות של שתי המלחמות האלה שחן ברכוטניה הגוזלה וצדפת :

ובפי שנודע ונתרפסם בין חוקרי קלטניות ותבטי הארכיאניא. נמצאים כל' המקדש אשר שעדרה לה טמלחמת בריטניה הנדוליה באוצר ננו מלך אנגלי הנקרא בשם, בעלת אריסטראטוק-טוועום. יטשם נגנו י'ב אבני החשן בימי המהרי' טראג וצ'ל, ודוגב בעץ החורם עז' מות הטהרי' טראג. בטע שטיפר לטהרי' בעצמו ונכתב לאגרון בספר כי' המקדש. והעתקי מן הנרב י' כל המטראות

באות

ה ק ד מ ה

באות אל המפְרָה הוה אשר קראתו בשם ח'צֶן הַמִּשְׁפְּט בְּשָׁטוֹ
הנאה לו :

אַבְגָּם יונ כי מִן הַסּוֹפֵר הַוְה נָדוּעַ לְנוּ רַק זֹאת, שְׁחַנְבָּה הַוְה מִכְרָת
לְהַחֲזֵיר הַגְּנָבָה. אַבְלָא נָדוּעַ לְנוּ מִן הַסּוֹפֵר הַוְה, אִם חָרוּ
אַבְנֵי הַחִשֵּׁן לְמִקְומָם, כְּמוֹ שְׁהִי מַקְלָם קְלָמָתָה. וְלֹזָאת הַצְּנָתִי בְּסֶפֶר
הַוְה גַּם חָלֵק הַשְׁנִי שֶׁל מַעֲשָׂה פָּلָא הַוְה, שְׁחוֹא הַעֲתָקָה מִמָּה שְׁכָתֵב
לְוָכוֹן בְּסֶפֶר הַפְּרָאַפְּעַסָּר הַחֲבָם הַגְּדוֹלָה בְּחַכְמַת הַאֲרְבָּעָאָלָגְנִיא,
הַנִּקְרָא „עֲדוֹוָאָרְדָּ מַאֲרְטִימָעָר“, שְׁחוֹא הִיה אוֹ הַמְּפָקָח עַל אָוְצָר גְּנָיו^{גְּנָיו}.
מִמְּלִכְתּוֹ בְּרִיטָנִיא הַגְּדוֹלָה, הַנִּקְרָא בְּעַמְּ בְּכַעַלְמָאַרְסְּטְּרִיטְּסְקִי-מְזוּעָוָם^{מְזוּעָוָם}.
וְזֹה הַפְּרָאַפְּעַסָּר לֹא הַבִּין וְלֹא יָדַע בְּלָל מִתְחַשֵּׁת אַיִלָּה סִיבָה חֹול הַגְּנָבָה
בְּתִשׁוּבָה, וְהַחֲזֵיר בְּעַצְמוֹ אֶת יְבָ אַבְנֵי הַחִשֵּׁן אַל אָוְצָר גְּנָיו הַמְּלָךְ.
וְעַל כֵּן בְּתֵב הַפְּרָאַפְּעַסָּר הַוְה מַעֲשָׂה הַנּוֹפֵל אֶת יְבָ אַבְנֵי הַחִשֵּׁן
לְוָכוֹן בְּסֶפֶר. וְשֶׁם מַוְיִיל בְּפְרָטִיות אַיְלָךְ שְׁחוֹר הַוְה בְּעַצְמוֹ וְקַבָּעָ
אֶת יְבָ אַבְנֵי הַחִשֵּׁן האַמְתִּים בְּתוֹךְ מִשְׁבְּצֹות הַוְהָבָשָׁל הַחִשֵּׁן. וְאֶת

אַבְנֵי חֻזְוקָה שְׁנַקְבָּעוּ שֶׁם עַי הַגְּנָבָה הַשְּׁלָךְ מִשְׁם :

חָלֵק הַשְׁנִי שֶׁל מַעֲשָׂה פָּלָא הַוְה נְבָתֵּב בְּסֶפֶר וְנָדְפָס מִכְבָּר בְּלִשְׁׁזָן
אַנְגְּלִיא, עַי הַסּוֹפֵר הַמִּפְּרָוֶרֶם וְהַחֲזֵיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָא „קָאנָא-
דוֹשְׁוֹוִיל“. אִיש אַנְגְּלִיא. וּמַן סְפָרוֹ שְׁלִי הַסּוֹפֵר הַמִּהוּלָל הַוְה נְעַתָּ
הַמְּעַשָּׂה גַּם לְסֶפְרִי שֶׁאָרֶץ עַשְׂיָה אַרְוֹפָא. וְגַם בְּלִשְׁׁזָן רֹוטִיא נְעַתָּ
הַמְּעַשָּׂה הַוְה. וְאַבְנֵי הַעֲקָתִי לְכָאן חָלֵק הַשְׁנִי טְשָׁפָת רֹומיָא, מְלָח
בְּנִמְהָה בְּלִ הסֶּפֶר עַל פִּי כְּתָבוֹ שְׁלִי הַפְּרָאַפְּעַסָּר „עֲדוֹוָאָרְדָּ מַאֲרְטִימָעָר“
וְהַסּוֹפֵר הַגְּנָלָה „קָאנָאנוֹ דּוֹשְׁוֹוִיל“ :

אַבְלָא בְּדָבָר אֶחָד טָעו אָוֹתָן חַכְמֵי הַעֲמִים, כִּי קָרָאוּ אֶת הַמְּעַשָּׂה הַוְה
בְּשֶׁם „אֲוָרִים וְתוֹמִים“. וְלֹא יָדַע וְלֹא הַבִּינוּ שְׁאַבְנֵי הַחִשֵּׁן לֹא
הִי כָּלָל עַל הַאֲוָרִים וְתוֹמִים. כִּי חִשֵּׁן הַמְּשָׁפָט וְהַאֲוָרִים וְתוֹמִים הַם שְׁנִי
דְּבָרִים נְפָרִים. וְהַאֲוָרִים וְתוֹמִים הַוְה מְוּנָה בְּתוֹךְ חִשֵּׁן הַמְּשָׁפָט. וְהַם חַשְׁבָו
לְקָנוּ שְׁהַאֲוָרִים וְתוֹמִים הַוְה מְוּנָה בְּתוֹךְ חִשֵּׁן הַמְּשָׁפָט. וְהַם חַשְׁבָו
שְׁהַבָּל אֶחָד וְעַל כֵּן לֹא דְקַרְקָו בְּשָׁנָא :

יְוָדָל רָאוּעַנְבָּעָרָג

חישן המשפט

העתקה אוט באוט מן הספר בלו' המקריש (עמ' ۱)

בשנת צ'ן נחלף סצ'יו צ'ווס מצעט צ'הכ לפנות ענד טה מויסע האה'ן מפלאָג

- על פפאלך, וסביכו קיו עומדים קראַה צ'עלִי צ'ויס.
- ווײַה דרכו צ'ה
- המאָה'ן צ'ל צ'הס לשפּר צ'עה כטּוֹגְּמָה מנטז'וֹת מון צ'יט האָהָדָה וועל יונאָלִים.
- כל'וֹם צ'ל צ'הס צ'ומְנִיס מְקוֹשָׁה נְגַהּוֹת האָהָדָה. וְלֹא יְמִיחָצֵוּ עַלְמָס מון נְגַהּוֹת.
- וְךָ טִיס סְפִּיףּוֹל צ'הס וְסְגָּנוֹן הוֹה.

ה'גָּהָה זוכליים חומס צ'וֹדְהַי כלהָלֶל כפלדיי מוכס ווּמְלָתִי נְסָסָעָה חָכְמִי לְהָרֶץ
ה'גָּהָה מְדוּתָה דְּבָר גְּדוֹלָה וְקָס הַתְּמָמָה הַזֶּה צְבָנוֹת".
"כֵּן סְדָרְלָה צְוּכִים
ה'גָּהָה". טָנוֹ וְהָמָכוֹן שְׂנוּמָרוֹת אָהָלָו. וְיְהָא אַהֲרָן: "טָמָה הַנְּלָה הַזְּנָכָס וְהַשְּׁפָּלָל נְסָס
סִיפּוֹר נְהָס הַוּמָה פְּרָכָל הַכְּלָל עַכְוּוֹ טְשִׁיטִי נְסִיעָה הַטִּיחָה.
סְמָעוֹ וְפְּמָחִי נְפָּכָס".

פְּעֻמָּה חָמָת כְּהִימִּי צְהָלָי נְחַזְּיָן לִילָּה מְמוֹנָה נְלָחָס. סְפִּימְלָה לְפִי הַזָּהָר גְּדוֹלָה
ה'יּוֹס וְנוֹלָה מְלוֹכָה צְבָנָה כְּהָוָה צְלָל כָּהָן גְּדוֹלָה. וְצְמָנָתִי שְׁהָמָל הַלִּי כָּךְ:
"לְכָה דְּעַיְלָ פְּלָוּעָן! לְהָס רְוָהָה חָתָן הַמְּקָפְּטָה עַל לְכִי"? — "קָן". כְּשִׁיטָמִי
הַלִּי — "סְלָוָתָמִי מַה חָכָל נְכִי"? צְהָלָה חָמָת פְּלָוּעָן וּרְוָה. הַזָּהָר קָעָקָמִי צְבָנָה: "סָוִן! הַלִּי יְיָצָא
ה'כָּנִי חַמְרִיס"? וְהָא שְׁמָנָתִי טָוָד זָה שְׁהִיקְ-מְרָכָל הַלִּי נְהָמָל: "צָהָן מְרָעָה צִי גְּנָנָה
עַלְמָס וְנוֹכָל גְּנָבָה מִן חָצָן הַמְּקָפְּטָה יְבָה הַכָּנִי שְׁקָדוֹתִים וְשְׁחָלִיפָּה עַל הַכָּנִי
הַלִּי קָכָעָה צָס נְמָקָס הַכָּנִיס יְקָלוֹת. וְהָמָס קָוָס נְךָ וְתִּמְשָׁץ מִיד לְהָרֶץ צְרִיטָנִי
הַנְּדוֹלָה וְיַעֲלָה צִידָן לְסָוִרְלָה הַתְּגָנָה וְלִיְּסָה הַוּמוֹ, עַד טְשִׁיטה מְוֹכָה לְסָחוֹר הַכָּנִיס

פְּקָרוֹתִים נְמָקָםִים.

וַיָּקָץ אַהֲרָן סְמָאָה'ן הַמְּלָאָה הַחֲלוֹת צְבָנָה גְּדוֹלָה וְכָלָבָה דְּוֹפָק מְהָר, וְכָנִין שְׂזָוָה חָלוֹס מִן
הַקְּמִיס וְטָהָרָן עַת לְהַמְּתָן. וַיָּקָח אַהֲרָן טָהָר צְרִיטָנִי גְּדוֹלָה כְּסָא, וְיַעַט לְטַעַט
סְפִּירָה דְּהָרֶץ צְרִיטָנִי גְּדוֹלָה, טִיחָה פְּנָיעָה לְהָנְדָהן.

עַבְודָתָן כְּרָחָזָנוֹס צְל אַהֲרָן לְטִימָה צָס מִה שְׁפָלָסָס מוּוֹרָטוֹת עַל כָּל הַעַמְּנוֹוִיס,
כְּהָפָר שְׂמָהָה שְׁפָנִילָה לְהָלָדָה רְכָב מְשִׁיעִי מְהָרֶץ גְּרָמָנִיא, וְסָוָה מְכָקָה לְקָטָה
הַלִּי כָּל הַיְּחִידָה שְׁמָמָהָה הַזֶּה הַזֶּה כָּל הַחַפְּצָה, שְׁמָקוֹל מְוֹלָהָה פָּוָה מִן צִיְּתָה
שְׁיְכוֹדִים הַזָּהָר נְיַרְוָתִים. וְסָוָה רְוָהָה נְלָפָלָס בְּמִינָבָה כְּסָפוֹ בְּנֵדָה פְּלָיס כָּהָלָה. הַכָּנִינִים
צְל אַהֲרָן סְיָס צָס צְבִיתְמָלְוָן-הַוּרָוִים כְּמָנוֹד לְלָוָן כְּוֹ סְוָתָרִיס שְׁעַטְיִיס שְׁגָדָלִיס
הַזָּהָר הַדְּוֹנוֹוִיס נְכָנָהָי הַרְּצָן. וְיַהְגָּג צָס כְּמַנְגָּג טְעַלְיִיס הַגְּדוֹלִיס. הַחָמִי הַזֶּה יְמִיס צָה
שְׁמָה הַלִּי צְבִיתְמָלְוָן-הַוּרָוִים סְיָס הַזָּהָר לְעַד צְמָלְטוֹשִׁי יְקָל וְכָנָוָה צְל הַזָּהָר
קָרְבִּיטָהן, וְיַכְלִי צָס מְהָר לְלָוָן צְוָה בְּצָכָנוֹת הַלִּי מְרוֹדוֹן צְל אַהֲרָן. וְנְקָרְהָה צָמָה
קָרְבִּיטָהן וְיַלְמָהן. וְצָהָה קָרְבִּיטָהן כְּזָה כְּלָטִיטָהוֹ אַל אַהֲרָן. צְהָלָה שְׁרוֹהָה לְמָרְלָהָה

ח' חישון המשפט

ד 7

פנישתו, כדי לדגל עמו על חרוזת דבר נחוץ. ונתן לו המהרי לרטות צווחה מהלכו וויפטו טניאס יתדרו.

א' חמר בקוחפיטון אל המהרי. הינה קרייתי צוותים היה המודעת פלאגט. וזאת יכול לאזרעיכם מקום לחוד הבל פצינו בס ליקנות דבר נדול ומטע מלהר מלהן בחפליים טיקרים ט בית אמקרים אלבל בירוטליים. אמונס יען כי דבר זה כוונת סוד נדול, לנו מזקקה וכי מנטולס בתבצחו הלי שלג תגלו הדברoso לפניהם כל אלט באנטולס היל מ' סקיניס כחפן פיקר כו. כתהלה ייטה סמארט'ל כל מהלמי כמותו לסייעות מהלן בדרכך באנטוש שלג יונטרך לייטען. אבל כל דבר רלה שמן זה כהפטנות, סתרה לנקחת בקוחפיטון וויפטו לו כלבל גמר.

א' ח' הרוי כן הלייט בקוחפיטון לפני סמארט'ל היה לטבוק כמו שטוח כהמתה. צהוב טעלס בידו לנגנו י"ב הנקיות טיקרות מן ח'ן סמאנט. הנמליה צהוב ג'רוי גנווי כמלך ט אלין בראטה ניגלה "געטאלרטיטעטס' מוועטלוס". וועל כהן טעס לפינס לדרכיו, טלן עזה זהה כל כה למן נגע כסא, רק לפטול זה, יטן כי מוקול חולדרטו טוח מורה יטלהן, ואו יודע ומגן בטוטז היך שמען הו טו יקל וקלוות מהד ליטאיהן. ליהת טיטה לו פהיד מהלהת לא באנטיל זה טל באנטיה דבר קרווע כהה בטוק כמושענאות מה רשות טס זר, ולהו נמלה נמקוס קדווע בערך טס קדווע. ולזההה עריב חמיה על דבר כו לאבנינו ולוואויאו מזס מגנצע לאבל יטודע לה'יט. אמונס ה'ג' בטלה דיזו לאבנין דבר כו ובדר נמלה מטה ידו, והוא רוח נס כן פקלווען טוב צעל האבל פיקר כו, אבל מסדר היה נפנ' טליו לאבנינו.

ה' ב' ח' הרוי במעט כל דבריו במתינות וויפנטו הומו נס כן צערמה טל פנייפות. צהוב שטעה בקוחפיטון דבר טויב ויכר כו שגנ'ן מן כמושענאות דבר קרווע כהה. ח'הרי כן ריכר עוד המהרי הלי צפה רך ווועמיד לפניו בקוחפיטון שוי טהלו, ורק חייל לו: "קוחפיטון האנד'! רה'ת ה'מלה' ל'ה'דיען ול'ה'ה'ת ל' מופת מהך טל זה פה'רעד בכירול, כי הלה י"ב פה'נ'יס כן כהמת מן ח'ן האנט. כי הלה ל'פי מאכ'ת נסמא' קיטעכ' כמושענאות מגנצע, וכ'וואר נבאליס ל'ה'ן פה'ד'ר'יס נ'מלה'ה' נס' ה'ל'ר'וט י'ק'ר'יס ו'ה'מ'ד'יס כה'ל'ה'. ונכן קפס ל' לאה'מ'ן נ'ק'ל דבר זה, האס ל'ן כ'ר'ה'ס כ'ד'ר'ה' מופת טוקן, ט'ה'ן האנט'ק ב'ל'ל ב'ד'ר'ה'נס האס כ'נ'יס ס'מ'ה. ו'ה'ס, קוחפיטון האנד'! הלה נס' לדעת' צה'ונ'יס נ'ה'יכ'יס ב'ל'ל ו'ב'ל'ל לא'ה'מ'ר ט'ה' מ'נו'י, כי האס לא'ה'ד'יען כל דבר שורט, ייטן כי נס'ה'ט' נס'ה'ק'ג'יס טיטה סוד נפנס לטולס'.

א' נס'ה'ק'ג'יס ב'ה'מ'לע דברי המהרי, וב'ה'ז'וק מ'טונ'ב ומ'ג'ול טל צפתיו לנתק נ'ה'מ'ר: "יכ'ל נ'ה' ל' ר'ה' האנד'! הא' פה'ב'נו צה'ן כוונת רק נס'ה'ק'ג'יס כה'ונ'ס ג'ל'כ'ו. זהה ל'ה'! רק צוותה ה'ג' צוינ' י'וּתְר, כ'מו צוותה ר'ה' האנד' וה'ס ח'ס פ'נ'� ו'ה'ט

חַשְׁן הַמִּשְׁבֵּט

וְהַת צָוָהוּ מְעֹמֶכֶת. אֲנָהָסָה אָמָס נֶלְקִיְיוֹ אֶכְבַּמְמָכֵס לְקַפְּיוֹ פָּגָעִיט סְכָנוֹדִי
לְפָלָסֶט חֻמָּתִי, הַזְּדוֹלָה קְנָה רַוְּגָה טְלוּ סִיס רַוְּדָה חַלְלִיכָּס לְאַזְגִּיכָּס חַפְּיוֹ כְּמָזָקָה
סְגָן עַדְן. אָהָס הַןְּן? וְהַפְּסָס אָהָס נֶלְקִיְהָן תְּחַצְּבָּו?

אָז נְרָעָר וְנְגָלָה אַמְּכָרְלִי מְהַלְלִים עַזְּסִים פְּהַלְלָה וְרוּחָה קְלָבָה וְעַבְרָה בְּזִין
מְלָמוֹתְיוֹ. הַכָּל מִיד אַפְּתָחָק וְכַחֲקָק קָל עַל שְׁפָטוֹ כְּאֵיךְ לוֹ כָּךְ: «עַן זָהָת דְּבָר
חַמָּת. וְגַס חַגְּלִי מִצְּנִין סִיעָבָה דְּבָרְךָ, שְׁלִוּן נְכָנָד כְּמוֹסָס נֶלְקָה יְמָחָלָה
עַל כְּנוֹדוֹ. וְעַמָּשׂ יְרָסָה לִי כְּבָדָכָס לְגַמְלָה הַהֲדָר וְלְהַלְלָה לְפִינְכָּס חַהְלָטִי שְׁפָנִיס.»
חַהְלָל אַמְּכוֹן טְלָה טְוָה שְׁתָמָה לְהַוְיָה מִמְּרִיר קְלָוָה, כִּמְהָ קְהַטָּס רְוִיסָה בְּעַד הַסְּמִולָּה
טוֹהָת. וְגַס שְׁהָנִי מַכְּקָא לְהַמָּה סְסָחָוָה. לְמַעַן הַלְּטָה וְהַבְּנִין טֶל פִּי מְנִינָה כְּמָשָׁךְ
סִיחָה טְוָה».

הַקְּאַפְּיִיטָן כְּטִיבָה מוֹעֵט בְּרַעֲמָתוֹ וַיְעַנֵּס הַלְּסָן סְמָכָרְלִי: «דְּלָט נֶלְקִי הַגְּכָנָד»,
טְהָלִי מְוֹכָלָה לְדַבֵּר קִוְּסָה טְעוֹנָס עַל הַוְּהַטָּה שְׁמָלָה הַצְּבָנִיה. וְחַחְלִי
הַן יְסִיחָה לִי מַקּוֹס לְהַנְּגָר טְמָכָס וְלְהַזְּרִיל הַתְּעִינִיס דְּבָרְךָ הַצְּחָרָה כְּרָהָבָנוֹס, כִּי
לְהַקְּשִׁיט עַלְלִי לְדַעַת כָּהָס יְתָא נֶלְקָה יְדָסָה לְעַקְוֹת מְסָחָה גְּדוֹלָה כּוֹה. לְמַה
לִי נְגָלָות נְכָס פְּוּוּת אַגְּסָתָרִיס טְלִי טֶל מְנָסָה».

הַמְּהַדְּרָל סְוָס לְדַבְּרֵי קַהְלָפִיטָהן, כִּי הַתוֹּן כְּלָדָק בְּדַבְּרֵל טְוָה, וְיְהָמָל הַלְּיוֹ: «הַס
כִּן סְדָבָה, הַלְּמַהְכִּיְהוּ טְוָד מְמָנִי כָּלָל וְכָלָל, רַק תְּמָחָלָה נְגָרָהוֹת לִי
קַסְחָוָה, וְחַמְמָיוֹת לִי מְמִיחָה קְלָוָה מָה שְׁטָלָס צְנָעָד כְּסָחָוָה».

אָז טְהָה קַהְלָפִיטָהן הַתְּהַלְלָה וְיְמָצָק מִן טְמָנָעָל בְּמִתְיָנָה גְּדוֹלָה הַלְּגָנוֹ קְנָן
וְדָק, הַקְּרָב סִיאוֹ מוֹנָמִיס נְמָנוֹס הַלְּגָנָה לְרָוְסִים קְטָנִים. בָּכָל לְרוֹל וְלְרוֹל כְּסִוִּים
מוֹנָמִים נֶגְמָנִים חַמָּות צָהָרָה מְוִיכָן דָּק. עַל כָּל הַכָּן וְהַכָּן סִיאוֹ קְחָקָות שְׁתָה חֻמְמָוֹת.
שְׁכָבוֹ נְגָמָרָה טֶל קְהָמָה הַגְּרָגָס יְמָחָק וְיְמָקָב טְסָה יְגָטִי יְסָוִון. קוֹי הַוְּה אַכְּבָק
טֶל לְכָנָיס שְׁוֹנִים מִן חַנְנִים יְקָרָות כְּהָלָה, נֶעֱלָה קְהָבָה לְעַזְנָה כְּמָלָס לְאַסְטָכָל
סִיטָּב עַל כְּהָנָיס. וְטֶל דָּרְסָוּלָוִיס סִיחָה נְכָס טֶל יְדִי קַהְלָפִיטָהן דָּרְסָפְרִיס
אָבָגָד. וְיְכָרֵד קַהְלָפִיטָהן לְפִנֵּי סְמָכָרְלִי הַתְּהַלְלָה חַמָּה כְּמָיו שְׁהָיָה קְבּוּעָה כְּמָזָקָה
טְמָאָן. בְּלָרְוִוָּה טֶל מְסָפָל אָסִיאוֹ מוֹנָמָה טְלָה טְהָרָה חַנְנִיס כְּהָלָה: חָרָס, פְּטָלָס וְגַרְקָתָה.
וְקַהְלָפִיטָהן קְלָה הַמְּהַטְּמָהן כְּבָמָה לְפִי חַכְמָה הַהְלָכָה שְׁלָמָה. וְהַלְּגָנוֹ שְׁמוֹןָן: קְוִילִיגָל —
(Curnial) טְוָפְּהָלִיינָה — . (Tupacaria) לְיַלְחָזָנוּה — . (Carbuncle) בְּלָרְוִוָּה טֶל מְסָפָל בָּה
סְהָפִילָו — . (Saphir) דִּיְהָמָהָנָט — . (Diamant) בְּלָרְוִוָּה טֶל מְסָפָל גָּסִיא מוֹנָמָה טְלָה
חַנְנִיס כְּהָלָה: לְסָס. טָנוֹ וְחַלְמָה, טָהָן: טְיַרְקִיָּה — . (Jazinta) יְהָלִינָמָה — . (Honica) חַמְנִיקָה — ;
חַמְנִיקָה — ; (Honica) בְּלָרְוִוָּה טֶל מְסָפָל דָּסִיאוֹ מוֹנָמָה טְלָה חַנְנִיס כְּהָלָה: מְלָקִיָּה,

צָבֵק וַיְסִפֶּה. צָבֵן : קְרִיסְטָלִיטָה — (Crystalita).
לִיחְמָפָרָה — (Diaspra).

וּפְעַזֵּב לו כקיה פיטון חכון זה: כמה על פי מסקל אהניש ועל פי חסינוף, חס כהופן להציג לקטנות שהיא אהניש מהנה בכיה מושחר אהני יקר, וזה נדרך מעד נ' אהניש כרכזנות, פ' הלאים למדחות טערלייג בעד כל חנן והבן. מעד נ' אהניש כרכזנות, פ' הלאים למדחות טערלייג. ג' אהניש סצניות פולונך הכל שלן טולא חמוץ עבדה הלאם למדחות טערלייג. ס' הכל שלן טולא חמוץ הלאם למדחות כל אהן, וחנן נ' הלאים למדחות טערלייג. ק' אהניש קבליציות טולות כל אהן וחנן ד' הלאים למדחות טערלייג. ג' אהניש קרביית טולות הכל שלן טולא חמוץ עבדה הלאם למדחות טערלייג. נ' אהניש קרביית טולות הכל אהן וחנן חמוץ הלאים למדחות טערלייג. ס' הכל שלן טולא חמוץ עבדה הכל אהן חמוץ הלאים למדחות טערלייג. מ' אהניש חמוץ ענן כל י"כ אהניש בימד טולא הרבע ותחמיסת הלאם למדחות טערלייג.

וְאַבּוֹד שע"ד סקופי עזין ה'ל קמזריל': "פָּנָס טֻמְהִיל כֵּז הַכְּלָל לְכַבֵּג בְּנֵר חֲנֵי
וְכֵה כְּלָל הַגָּס הַמְּנִי הַיְמִן אֶל בֵּית מִשְׁתָּחָת חֲנֵיס יִקְרָות. הַכְּל הַמְּסִ
לְבָב הַגְּכָדָה, הַכְּל חַדְיכָתָם הַגְּנִיסָה כְּלָל מִלְּדָקָה קְדוּשָׁתָן יִקְרָב כְּפָעִילִיס סְרָבָס יוֹתֵל מִן
שְׁחִזְקִיתָה כְּלָקָן הַכְּל מִלְּדָעָתָן. לְכָן מִבְּקָרָה הַיִּלְמָד מִפְּסָע וְעַדְתָּה הַלְּפִיסָּה לִימְרוּתָה
שְׁפָרְלָגָג יוֹתֵר מִן רְבָ� כְּלָקָן. נִמְלָא כָּל שִׂיחַ כְּלָל כְּלָל לְבָס לִי הַלְּפָעָה וְבָסָיס הַלְּקָחָה
לִימְרוּתָה שְׁפָרְלָגָג. וְמֵתָה מִבְּקָרָה הַיִּלְמָד מִבְּסָט דָּבָר הַגְּכָדָה, לְפָהִיעָנִי דָּבָר כְּלָוָל, כִּים
כְּסִילָהָנָס לְבָס לִי מִחְיָה כֵּז. וְהַתְּבוּאָה הַכְּל הַדָּעָה כֵּי יְתֵא הַכְּל יַרְכָּס לְפָמָור עַל הַמְּקָתָב
כֵּז, הַיִּהְצִיא לְכָס הַבְּזָבָר בְּרוֹדָס עַל בְּלָתָהָנָס סְרָבָס וְהַפְּקָחָמָה שְׁעִינָהָנָס לְדָעַת, כִּי
בְּצָבֵר כְּנִיס וְמְפָרִיס, הַזָּס נְפָגָן וְעַקְבָּק וְזַן בְּרָזְוִי לְרִמְמוֹת הַגָּס .

ט' קומראן במודולו: «בנד על דרכך סצניזה לך מקום מقدس. אכן כהן גדול
דעתך בתפוצה תחת ידי למשות עזק גודל כזה, לאות מוכחת לך נמי לאמץך
בנור בקון עד הדר כי בזנותה, למען היל במודך צוין קוש לנוטע ולקונן פוכס
גדול יש. וכן נוכל להזכיר בהעתק אגמל בינו. ויהרוי קני בזנותה חסלא לכס
כלון אה כל האבך האמור בזנותה. ושהה תווון רקחפייןן, מוחיבים חמס לקיש
כפניהם וליין לוי תביצה כבונס פל בחרמי לבתונם». — טוב מהלך. מהלך לו
כך הפיעין. כי לעז דבירות קוש חמס לננות לכס כל כסיד. ורק חמס מכס
כך הפיעין. כי בזנותה מיד הקחפייןן לטפל לפניו כהן גדול מה

כשנפטר ר' נזירן כלעון סוף :

רְדִיז נס לא כנבר, שאותו כבב פולני ווינטער מיי הפל-כלימודי חכמתו כונת. להזקונה למדתי בבית ספר כתלון לחקמות ומדיטיס (הוועוץ'יטט) הפל-כונן פולן. הפל-פלט צונטהו בס-כונטהו אה קָבֵך כל קליוחות נרגטה ע"ז ספּאַרְטָהַעַמְּלָה.

חישן המישפט

הפליהפנסאל מון בית ספל פהו לרגלי פצעי שפסטה סס. וכיהר הרכתי מהל' חכמת הילרכטעלגניך לחתמי את טמי למלוחת לטיטה ומקיקס של חכמת יקנות. ונמלתי ליום מלחה כוזה צאלאום. החרי כן נכסתי לעבוד צין פהו של גזון מלך, וסס נמעליתו למודרגת כתואר של קהיפיטון. אמונס מון כל זה אף יכול כי לבודו לדי טופר, וככלתי כמעט מיד בכם ריק. ולכן חכמתי עזות ומימות לה' הולל לאטיג עופר גדוֹל. וכיהר גודעתי אנטון הווער גנוּי סמלך של הרץ צרייניה' בגוזה נמלח וזה כהווער סייל חנן קאנפטען כל כהן בגודל טיפה בכית פוקראס, האחלתי להזוב תחפומות חי' להזוב היה פיקר הוש. חכל דרכ' פוז פיט נעוכרי מס שאמוועהוס נטמר פיטב מגנצה. ונגה יגעמי ומילמי טלה טוֹש פוזת.

אַדְרֵי הפל נורעתי שמאגנית פטקרוי על זה אהול גנוּי סמלך קוח הפליהפנסאל פוקן "הנדראיז". ונס זומת נורעתי קזה הפליהפנסאל הנדראיזים קוח ידרו ווּפהטו של הפליהפנסאל הפל בעית ספל טולין דעריל גדרין, צאנודתי הלאו סס לפני הזש טnis. ונס מליכי הי' פיטב ה'ת כתכ' יוז טל זה הפליהפנסאל מברלין, ווּס ביכלמי לזי'ק כתכ' יוז טל' יס' ניכר כלז טיד החרת כמג'ה זומת. ונס שקי'טי לי' חומט לאמוט צו' צדומות ומכנית חמינוּ. ובזופן זה ערלה ביד' נכטוב טבויי צסט הפליהפנסאל מבלין פערעה טוֹב ויפה ה'ל הפליהפנסאל הנדראיזים המאגנית על געלאהרטנדייסקי' מזוחהוס. ותוכן קתודה טיג, צאנדריהפנסאל מבלין מנקע טזולי', טוּות כהאר הנג'י מלוד וחקס גדוֹל נחכמתה הילרכטעלגניך, וכל מעיני ממיר רק חמכם זומת, ונס טהני צעלס הי' טוֹב לא' וואמן רוח, וטוֹר וטוֹר טוּהיס טזולי'ה. لكن כוועל קוח הפליהפנסאל הנדראיזים יקל' חי' צאנוד גדוֹל, ויטן לי' מוקס נזחות ולזוח בלבוי חפט' צהן הצעלאהרטנדייסקי' מזוחהוס, למון הוול לנטות סס נסיאומי וחקירומי צחכמת הילרכטעלגניך.

וִיןְרֵי כהאל כהטי ה'ל הפליהפנסאל טס פערעה טוֹת, טש' לי' לבוד גדוֹל ויקבלי' צטמי' דיס. נס צהן לי' פיקט רצונות צאנט צהוּלן ליכטן בילדוי פרק חמוחהוס תמייל חפט' ביל' מטען חי'מי. ומילד זה סהילס לי' ער' קאנלמה ה'ת פניש טאנטימ' צן צ'יט גמור ה'ל הפליהפנסאל הנדראיזים. יטן כי ה'ן לו' צניס זומת זת יידיש מלומוד, ותקער נפסה צי' ליהצעט חי'מי ולחתת חי'מי למתן. והנג'י קוּמי טל דרכ' זה, כי ידעתי צעל' ידי וזה הצעג' כל מזוקאי' צטוק' שמוחהוס. ונס הפליהפנסאל הנדראיזים ספליס על ציזוך טוֹת. ובכן סי' בכמי' לננטום נזחותהוס כרלוּני. כלזונס צאנטס' ננטה' שטחנות גדוֹל'ה נזחותהוס, כי לרגלי זקנותו וחולצתה צהו טן הפליהפנסאל הנדראיזים, מסר ה'ת מצרתו ליר' הפליהפנסאל חי'ל דק' נטיס' הקראין ערוויהָר מילכיטימער. חכל' לה' כיש לי' מז'ה מניעה לטכורהי החפט'ה צהן נזחותהוס, יטן כי הפליהפנסאל פוקן מסל' חי'י ליד' הפליהפנסאל חמוץ' טס כל טיחום טלי' ווּנקע

ויצקע עטורי שホール נקיות ונכון כלבי חפשי בדור המוענחים כמלך. אמנס לננו ממס את אהיל טיקר זה כל י"ב חכמי מחן, אף פה עוד דצל נקל עטורי. כי בגנבה כיתה גרייס לאנשות נלוון כלו יטיש שדר ניכר כלל וכלל.

והנה ועת טיקל בתבש פגלה כל, צעל יטה עליה צדי לנשות בגנבה הולת. בגנשת טמה מוכנה פהו גראפיט קטע. ועטמי לי פהו גראפיט מן מגניטן ומידון כל י"ב חכמי מחן. ועל ידי זה פה ביכלי לויין להם כלגניות עס סכתות הצל עליון. ועטמי י"ב חכמי כלו זוכיות צל יטוס כתנות. וגס עטמי לי מפתח היל הילגון צל זוכיות, טיטה מונם בו מחן בתבש לרחות. וכאל כל קיו צדי כל המבטייס, בקצתי לי צל וזה צעה טויה שホール לבנת כלבי צחוך המוענחים. ובערם מהט גדולה וחדשה סוגה כל חכמי מחן מן מטבחות פזב וקצעת טמה נמקומן לה חכמי קובלית, היל בכירית נחמה ומלהמת מלך נפליה, עד שחין להכילד כלל וכלל היל בגנבה שנעסה טס. ועתה רב נכבר, וזה כוּה כל האמו לך צעה צדי לאטיג חיליך יקל היה. וכמההמשמע לי צעה מזין הילג סיטוב, כי כל דבאי כינס וברולייס".

אמת ונכן פרנץ פוך כמו שמספר לדון רקחפייטן". בטיב לו סונגל".
„ועתה חי מני בלהמת שלון הטע מכם חומי. וגס רוחה חי נכי בלהמת מכם מיליס וגלהן המומיניס. ובכן גמלם בעסוק בינו. ואחריו טוי צעותה הילטן כהן לירכס כל האסף היל הטרם. ועתה חמאל ליטס לדרכ פנמי טור כויס הוה לכאן סכוף כלודך ממני". מהל כל האודויל מהכיה רקחפייטן ווילסן היל הילגון בקצן עס י"ב חכמי מחן היל פוך כדים התפוז בדור חמאל צל. זו נפלו זט מוש, וכקפייטן ווילסן יהי מן חדרו של סונגל".

באישר טיפל האסלאם מעש זה בתבש צהוב לפניהם קאכל צעהו סניינו, היל לסת נגידיהם צוה להלן: „פידעתם יטוויט היל פיגרבך" בלומרטין
חали בנויל צוה צעה צילם מהדרי? היל חמארט טליו כלבש לי הס חייז פיטום הילס — הס נס כלב נטענה בעסוק פזה, בקן טויל סוח צפוז עלייך ליטס פהויה היל שטורה ממתק — וכמס יתפרק שמן לדבוי וצלה טליו לדס שטורה לדבוי, כמו צהמעו פלהה היל טפוף צל, וצבאי פלהה כי שטורה כהויה צעהמו להזיל גת חיל פקוחה היל מקומו".

המהריל ספסוק מעט היתה הספה, ואח"כ חיל ותחילה לטפל היל האטמללו
היל האטמל צעהין השם. ויספר כי להשתת נסע קעריש בילין היל
הפרהפעטל צל בית ספל בטליון פנקלה „הוינו עזיז עטנט". כהיל רהה הילו
הפרהפעטל חיל נס כזוד גודל ויטול הילו מה בקצן. ויחמאל הילו סונגל": „הה
ההטי לאצודלט הילו הפרהפעטל, צבאי צל יטהל שטקה וכזולס צulos".

וין

חישן דמואשטעטן

וְנַן גַּס טָלֶה יִתְחַלֵּל שָׂאוֹ וְכַדְרוֹו טַלְיִידְיכָס הַזְּוּבָס כְּפָרְהַפְּסָהָלָר הַגְּדָרָעָז, הַמְּשָׁנִית
טַלְיִהְוָל גְּנוּיְהַמְּלָךְ צָהָרֶן צְרִיעַנְיָהָגְדוֹלָה הַקְּרָה „צְטָלָמָזְלָסְטְּרִיטָזְקִי מְוֹעָהָזָס“:
אָז נְסֻמָּס וְפָרְהַפְּסָהָל וְכַטְּפָלָיו בְּהַתְּרוֹן לְבָב וְיַעֲקָב: „כְּיֵדְיֵי הַזְּוָבָה הַגְּדָרָעָז!
מֵה קְרָה לוֹ וְמֵה נְסֻמָּס הָלָנוֹ, סְפָרוֹ כֵּה לֵי מַהְרָה רַב כְּכָד, כְּי נְגָלָתִי מַהְרָה!“

„אָז נְסֻמָּס מִמְּה לְמַמְבָּל, הַזְּוָבָה לְלָל!“ עַנְטוֹ הַזְּוָבָה לְלָל כֵּן
רַע. רַק שְׁנָאָרֶךְ לְדוֹרוֹת לְהַקְּרָה מַאֲכָל דְּבָרָה שְׁמַד הַזְּבָב מַלְיָוָה יוֹכֵל לְסַתְּחַלֵּל
מַלְיָד כְּנָזְבָּדְבָּסְטָס. וְזֶה טָהָר חָוָן כְּרָבָר. הַזְּבָב טַוְזָה הַזְּוָבָה כְּפָרְהַפְּסָהָל,
שְׁלָמָד הַזְּבָב מַלְפָּנִים צְהַגְּנִיוּוּרְזִיטָּעָט טְלָסָה הַזְּבָב לְמִוִּיס, זְבָבָו וְוַילְמָהָן, הַזְּבָב
גְּנָלָט טָל וְרָסָס מַן הַזְּגִינוּרְזִיטָּעָט לְגָלְבִּי פְּצָזְיוֹ? וְיַהְמָל כְּפָרְהַפְּסָהָל: „כְּן כְּרָבָר.“
וְזֶבֶב הַזְּבָב מַעַט הַט צָנָן צְלָעָל כֹּה, הַכָּל בְּפָרְטִוִּיות לְלָל הַזְּבָב“. בַּתְּרוֹן כֵּה מַיְאָל
כְּפָרְהַפְּסָהָל וְיַהְמָל הַל הַרְוָן כְּסָפָרִים, וְזֶבֶב מַסְסָס סְפָדָה מַחְדָּה, וְיַמְפָּשָׁס וְוַיְמָהָה כָּל כְּמַטְבָּשָׁה
בָּל וְוַיְלָמָהָן כֹּה. הַזְּבָב כְּפָרְהַפְּסָהָל הַל כְּמַמְבָּל: „הַמְּאָסָס כֵּן! כָּל כְּמַטְבָּשָׁה כְּיָהָה
כְּתוֹב צְסָפָל. כָּלְמָה כְּתוֹב גְּנָב! כִּי נְזָהָה כְּהָן מַעַזָּה גְּנָבָה!“ וְיַסְפָּר כְּמַמְבָּל טַוְזָה לְפָנִי
כְּפָרְהַפְּסָהָל וְיַהְמָל הַל: „עַתָּה מַרְשָׁו שְׁנָאָרֶךְ וְוַיְלָמָהָן כֹּה זִיְּקָה לְמַבְּשָׁה טָל
קְאָסָס הַל סְפָרְהַפְּסָהָל הַגְּדָרָעָז, צְהַלְבָד צְהַלְבָד מַזְקָקִיס מַזְדָּה עַטְוָה וְוַיְלָמָהָן כֹּה,
צְלָוָה חָבָב גְּדוֹלָה צְחַנּוּתָהָן הַלְּגָדְלָה, וְגַס טָהָר חָוָן וְחָוָן כְּהָמָן, וְלָכָן יַרְחָה
כְּפָרְהַפְּסָהָל הַגְּדָרָעָז לְקָבָל הַט וְוַיְלָמָהָן כֹּה שְׁגָבָה גְּדוֹלָה, וְלָתָה לְוַדְוָה צְוָוָל
לְדָהָת וְלָדוֹה גְּדוֹלָה בָּלְיִזְוִילְסָס צְמָהָן כְּרָלוֹטָה, לְמַעַן יוֹכֵל לְעַזְוָתָה צָבָח
קְהִלּוֹתָיו וְגַסְיוֹנָתָיו. וְעַתָּה בָּלְיִזְוִילְסָס תְּבִיאוּ הַט סְמָכָהָלָה סְמָכָהָלָה לְלָהָת מַוָּס.“
וְגַם מַיְאָל טָל כְּנוֹדָס חַיָּב גְּדוֹלָה לְמַטְקָן מַכְּרָבָה לְלָהָת:

בָּאָשָׁר שְׁמוּעָה כְּפָרְהַפְּסָהָל דְּבָרִים כְּהָלָה נְסֻמָּס מַהְרָה וְיַעֲקָב: „סָה! כָּלְמָה עַמָּה
יוֹכֵל הַגְּנָב כֹּה לְגָנוֹב מַסָּס כָּל דְּבָרָה יַקְרָב! וְעַתָּה מַה יְשָׁאָה הַלְּגָדְלָה
לְזָהָה? וְיַעֲנָהוּ כְּמַמְבָּל: „עַלְמָיִם כְּרָבָה. צְהַלְבָד מַכְּתָּנוֹ מַוִּיר מַכְּתָּה הַל כְּפָרְהַפְּסָהָל
הַגְּדָרָעָז שְׁגָגָנוֹן כֹּה הַלְּבָדָה לְכָבוֹדָה. וְמַל פִּי זה יַתְּוֹקֵן כְּרָבָר מַל כָּל פְּנִיטָה
מַוָּסָּה וְהַלְּגָדָה“. הַזְּבָב כְּמַבְּרָבָה לְמַמְבָּל כְּסָגָנוֹן כְּמַכְּתָּה כֹּה לְלָהָת:

„יַדְיֵי יַקְרָב וְהַלְּבָדָה כְּפָרְהַפְּסָהָל הַגְּדָרָעָז!<“

בָּאָשָׁר כְּוֹדְעַתִּי שְׁחוּץ הַלְּבָדָה שְׁקָרְבָּה וְוַיְלָמָהָן כְּתִילָּבָה לְפִי כְּנוֹדָס עַטְמָה כְּתִיזָּה
טוֹבָה עַלְיוֹ מַמְּנִי. יַדְעַ כְּזָודָס צָלָל כְּמַעְיָן כֹּה וְהַקְּרָב וְכָבָב. וְכֵי וְזֶ
שְׁחוּץ וְוַיְלָמָהָן כֹּה נְכָלָה עַרְוָס וְגַנְבָּה. שְׁפָמָלוֹ מַפְנִיו כְּמוֹ מַחְזָה. סְפָלִינוֹ הַלְּמָהָה
כְּכָלָב. הַכָּל הַזְּבָב הַט כְּנוֹדָס לְכָל הַסְּפָרָה הַזְּבָב שְׁקָאנְטָס מַמְּנִי מַכְּתָּה כֹּה, רַק
תְּהִמְרוֹ שְׁרָהִימָּס הַלְּבָדָה וְדָכְרוֹנָה יַדְבָּרָה וְצָמָהָה סְפִּילָה שְׁקָוָה צְיִינָה צְלָבָה לְדָבָר
מַמְּנוֹ, וְהַזְּמָלָתִי לְסָס כְּרָבָה:“

חישן הבושפתי

13 *

בְּעִירֵי הפלרוףנסאל נרכש פגנון סמכתא פה. ויכפכ וחתפס מכתב כה ווילטחטו טמה. לח'כ נפלר קמאר'ל חן הפלרוףנסאל צבנוד גודל, וחוזר ונפטע אפעריה לגדודין. מהה נינה והמ הפלר'ל לאמתה בס מעת צמחוחה, וילך ללחות מה אנטפה בס רקה פיטון ווילסאן, ומה שימה הלאה צטומה, הילך נטעלה כי מוכרתת להחזר בטהמו היתה הנגה אל מקום :

מעישה פהו כך קיה. ציוס פשי החקי טנטע האטרא'ל מעיד לגדודין העירית צדلين, שכן עולם ווילסאן, צדליך תמיד, לנוטע אל בית הפלרוףנסאל הדרושים, לרי לתקינותם בס הרים. ושיי החקל בז ווילסאן אל בית הדרושים, רלה שמאייטס טלי צטמן, ויקח ווילסאן את רחים ווילסיל עניין הילך, כי כל אצין מה זאת. הילך נח הילכה בעט ומרץ הילו הרים ומלעך קול טמןן : "וילסאן הילכוי! מה לך?", ומה קלה לך טאטחוי פניך כמו גגען פהילוקני? הצע נח

צמוך כמלחה ומלהה היתה תמנוגת טורה כי נפלגת פיה!

ויקף ווילסאן הילכוד ומיילך נגר כמלחה וסתכל צו. והנה נטומוס מלך צדילוומו כי מוחר פיו כהויל פפי מנקה טטנוירים. וגס על ידו האיט וויל כי גש של פנו שוחר הו. וכחאל לג אצין מה זה, נעדר כמו חיט הילך צהן מילן צפיו. אומנס התחזק צעלמיות וילעך אל פאנציס טליו : "הה! עטה נזכרתי מה זה." כי החקל נטמי עטה נרhomog אל כתית הו, ארנטטוי דורך כי רוח טן חזק ומלהיג מלך ענפיה בפי. ועהה מאיין האלי, צהן זה כי חס טנטפו בס צהיה בית חילכת דכל טמן, הילך מוש טה בטמן טמן, ולכן כופתלו פפי וידי מן העשן טמן פה. ו מה ארך טנטפה הדרך פה אין לחיק פוע, כי קולס כל אני מוכחה לנפטע ליפוי לדרמן ולנקות היתה פפי עס ידי. וציוו מחל האנו נגה :

ויסען ווילסאן אל ביתו צפמי נפש. הילך וחפי להו, כמו חמוץ טעה. הילך צה ווילסאן אל מותו פה צתplitה קללה. ומונדל ענמת נפטו נחלה כהו, וPsi' קפה עליו לטחת על רגליו היתה פאנטלייט ככדייס, ציטה מונם טמן צטוכס הילגוז שקטן בס חילך היקר בל י'ג האיני החזן. וילך מפל רגלו היה פאנטלייט ככדייס, ויטס פל דגלו סנדלייט קליס. ובן נס הסליק מעלו היה מלכוזו בטליין טויפ כמתקן כהן פל כחפו. כל זה טטה צוחק כפרודר בלפני מטהו, דורך מיאג כטטלייס. הילך כך גכם אל חדר משטו, ויחל טטליק היה אג, מיאג מיד לסתיג נג' צמלהה סטליי על האקי, לסתירות פכנית נורטו :

(ד'ג'ה) אז נטומות ווילסאן מהו, הילכו צמוך כמלחה אלו, כי פנו לנו ווילס נאה כמקדים. וילעך ווילר : "הה! מה נטפת עמורי? אהס צנית הדרושים פיטוי חמוץ, ו מה חיינ צקין. זו ליטין". וילך טוד הפטס ווילסאן ווילך נג' צמלהה טלו ווילסאן ט פיטוב. הילך נח ראה כל דע, וילך הילך נחן חדו יהה
בקה

חישון חמשה

כג' וחתה פג', נזעך בעשומונטו כליהך נדפס ופנור, וליה ירע וליה האזן פתלון כדרדר, המנס יען כי לנו הכל לו, טהון זה דבר פצוט, הכלש מעט על קורתה קלך, וסיה מוכחה לך אחר צבויו היה ימיס. ובמתק' כל הומן סימיס סימה ולחט עבוזתו צמיהות, רקען צבוס מעל מטהו ולסתיך לננד המליהה לאטכל צו טען, צצחול טוח אה לבן. וכלהך להה היה ימיס טהין דוש צצחותו נלהה צעול בטהו, רק טוחה נלה ולבן כמקדים, או קתחים כדרומו לבושא צבוצו הקני לביים לפלאפטעסיהר הנדראוטו, לאטלהות עט חירופטו:

במושך כזון סוס הצעג לפלאפטעסיהר הנדראוטו הפתח פטלה מלו לפלאפטעסיהר מן פלאוינוועזריעט רעניirs בדלאן, וזה אטמאט הפקה הפתה כל היגאנט צל מאכ' ווילסמן בכית הרופטו. לפלאפטעסיהר הנדראוטו כזון, טהיא צהמתה יה' נלהן רום, פוליח הפתה כל צבעו על בת ימיזמו, וכתחיל לרייב ערמה, מדוות צמלה לה מתן כוס טהיא מעלו זר לאס. כמו שיכלה נטהה הפת קולא בכבי נדול, וכן עט מהביס. המנס בטיטנו טניאס דראעתה הפתה: יה' עט ערמא לנטאות וגס יה' לאטראט לרייב, רק טניא אטמאט מה לעאות עט פלאל עריאס טה, הילעד טהטצון ערמא לפלאפטעסיהר הנדראוטו מיר, גמען סטמאל הפת האזועהוס על כל פניאס מושוס ווילסמן צל יה' טול זה הנדראוטו מהג' עט פלאפטעסיהר מארטימעל, וגס טאטביס הנדראוטו לדרכ' ערמא דעש צפאי לפלאפטעסיהר עדוואחד מארטימעל, זה סטטביס הנדראוטו לדרכ' ערמא דעש צפאי לפלאפטעסיהר מארטימעל על זה סה'יך ווילסמן, הילא כו' צעלו טיכם הומו מיר ודריס הומו צמלהה הנטזונה. וגס יה' להה צבומו התכיש בפרטוט טל הילך צמלהה לה גנט למגן. להן מאנ' הנדראוטו מלה נטהה צדרר צטאג'. וכן טה טוקה:

ערוך צו ציוס מיאל לפלאפטעסיהר הנדראוטו וכמאנ' מאנ' היל פלאפטעסיהר מילרטימעל אטמאט התרוקע על האזועהוס, ווינס הפת טוואר אטמ' ידו, צל יה' יטיך ניכר טאו'ה אטמאט. וגס יה' ערמא על פטמאט, ומונן אטמאט פיה צעל כל פלייס מאייס ווילסמן יטיך נואג לפלאפטעסיהר מילרטימעל לבלמי יינט כל הייט זר לאנס בלבדו בתוקע האזועהוס. ונפרט הפת קאקייפיטהן ווילסמן ילהה ווילסמן מילך נלאקטו מנטס, כי אוו' גנט ערמא יה' גנט ער ווילסמן מהוועסן האזועהוס, בלתי ספק שנקוווע יעטס טס גניינס גדולה. הילדי כן לפלאפטעסיהר פה'יך הנדראוטו ערמא דעה' חחת. טהטאל יה' אוילסמן יה' ערמא יה' הילטה פה'מראונס, טמיסויס ווילסמן יפה' ווילסמן טלה' מדרום רגלו טל מפַחן פטה' ציטס, יען כי גודע להס אטמאט מפי לפלאפטעסיהר צל פלאוינוועזריעט רעניirs בדלאן, טהין כה' כה' לדרר יה'ו, יען כי אוו' גן כליטל. וגס כי צמלהה יה' צקפא צבונ' יטיך

ימילש נטפסים ונקל נרעת היה. וכך כל כהן רוחב צלע טיש מקין בגנו, בסכימם גס טיח לדברי חכיש:

כל חותן טים טים עכוזה ווילסן בכיתו מן כוכך מד פערוב, רק לאטתכל כל צנעה כחוך קמלחה צעל קיל ציטו. וכיהלך אה רוחב כל רעת צפינו וצערל בטהלו, לחהיט לנסוע אל בית ספרה פגעסאלן האנדראיעס לתה'ה פיס עס הראוטו. ויבא טיס טיס לדייך לנסיעו דו יקה טלאו סיטוב ולתון חת צבעו עס צוילט ומטל. ומגעט הכל רגנן טיח אין לאטכל כחוך קמלחה צלו לרחות, אטחול טוח אה לאן. וכיהלך רוחב צערל בטהלו לאן שם מלך. אה אטחל לאנטו טמ גודיו סיגגדיס. וצמץך כל טעת טשי נטה על רגנוי אסנדרויס סקליס. וטמנעליס לאנדוויס טיס מונם טמן צמוכס הרגנו הקטן עס האני סחאן, וגס מלוכט האליען צלו, כל זה פכין נטהן ספרודור לאלהנטס ברגע אטמיזון טיס טיאן כתולא:

הנה אגיעה צענעה לנסוע. וטרס טיאן ווילסן ממדל מטענו, טוב רץ ויטאטכל כחוך קמלחה צלו, וירוח כי טוב ויטמה מלך. ויבא אה לאן ספרודור ויטס על רגנוי חת אטמנעליס אטבדיס, גס לאנטיס צגד האליען צלו וילג מניטו אטולס נטה שמח לנסוע אל בית האנדראיעס. האנס לה ארכנית חת לרמו. כי אטחל קץ טס על נטהו חת אטמנעליס אטבדיס עס האני סחאן, אטטאל מיד טווע בטהלו כל מה מבני כוכיס:

וישע ווילסן ויבא צימט האנדראיעס בנפש רחגה, כי לאפי שבל גהון. אהן תיכף סיימת עליו מעי מפלגה. האנדראיעס אלט רוחב אה מטה אטולות לא-קדום, נפל עליו צחאן אה וילעך עליו: «ך שטולס מכיטי צחפזון! נך מהט כופי שטול ווילס ערוס! בטעמ צקנת אלג יתודע לאיזט מה אה מאה. הולס לה ימך דמייה לירוג, כי נקלה לאפנוי להחרה פיס עס ספרה פגעסאלן צל האני וועליזטטען דעריל צלען, ודבלטי עמו על הדרות כתוב סטודס צאנט מה לי צצמו. ואווע אה מאל לי טבל מזוח וכל סדער שקל וכוב. וגס סיפר לי טסוח מכיר אהוק טווע מאכבר לאן צלען, וככלען ספק אהלי, כי מה שקיינטער עטה אה פיך, פון לאגעבור אהווע מערמא. ואווע מתחזק צווע לאנטיס מה צמי למן תפילה מפיך? בכן בchein לך אהן מאיטי! אה צחפזון, אה! ואל הצען טווע לאיגן אה נקל על מפטן פתח ביטי, כי אהנטה אהוק בכם צוועלי אטנטעלא!»

ג בת ימידו חרטום ווילסן, אטחל רוחב שוד האנטס חת פאי ווילסן כי שטול טוח, ננטלה מהר ולעקה בקהל מר: «ההה! כי אטגענעל טטול טוב אה אל בית מעוני!» ואגען מיד מן חמוץ זהה לאן חדר חחל וטנגת חת דלתה מהריס. ווועי אטחל רוחב ווילסן, כי צעה עליו מפלגה, ויכרה וילג כתולא.

חישן הבישוףט

סת יתען מאר על פגלה נא, ויפט וייכו אל גיתו או כל וחפי רחץ נא כי ואה מות
ובכל מהלמי כמו סמץוק לטלות אל צית מטענו :

אמנעם נפנס האלה כהאר ביה ווילסן אל גיתו, אך פטלייך מעליו אה סאנטלייך
אכגדיס עס צנדו פטליון במק ספלוודו שטפני חור מטענו, כמו טאטסןיך
לטלות מהיר, כי לא יכול לאטהפק חף רגע חד וימאל לרוץ ולאטהיך גנד סמיהך
האר על פקיל כהדר מטענו, לרוחות אה צהמת סוח נטע פטע פטיה שחול, כמו
טאטקו טליו בכית אונדרטיעס. סוח טמל לפני סמיהה לוזה לגיטיס, כי חטב חוויל
דמיזנו מרימה חומו. המכן כהאר ראה שטיחת פול נעהה שחול, אך יכול טוד נעמה
טל רגלו, כי גחלט כמו מהל מגולד פכעם וטונגמא נפה פלו. זה סמיר מעליו כל
בנדיו וטככ בעלו במעמו ליטן צינט פללה :

וירדי צזוקר ויקס ווילסן ויסתכל מוד על ידו וועל צצרו, וילח כי נתלבן עוול
צצרו כמקדים. זו קפץ מהל מטענו וירץ לאטהיך גנד סמיהה, וילח כי
גס פניו לבן ומלהכו כמקדים. צקיער טנטשה כמו משוגע מזרוכ לדמיונות ותקין
טנטעוולרו צמוחו, כי לא יכול צטום היופן לאבען פתרון טחויה סזהה, מלווע נעהה
לפנעמים שחול. ויחלית צדעתו שאין זה כי אה טהרווקטו טנהה חומו, וטוח טנטשה
לו כיפוח כל פטע חפל יכו הילה טיטה נעהה שחול למון יזוט ויכלט וימגע
מלזוח האלה. סוח מטה גרכס עולם ונערמות הריך לאחלהן מן פלאה קאמורה הסלה,
הכל נגהה ממלוך תלופה למכה זו. והך צדבל הריך סמנחט טהראיל יוס סמיהה
סוח יוס סההון מן טאי טזנות טקה נו האהאר נ, וכוואוי יבוי סמאר נ העילאה
ההארון צומנו לאט לו קכסה צנער יבוי האני החנן. וכהאר סוח פכין וספיר טההאר נ
הו חנס גדול בכל טעניות, המכן יתקה ממענו עלה על הורת פלאה השטומהה הוהה .

ואו כי בטוח סההאר נ ימלח טבורי דפואה טלמה על זה :

ובך היה אהאר חטב, טההאר נ ביה קעיהה לאהארן ליוס סההונט. האל לא מט
אגטט כל הרכט וטטס הנקה ליערחות טערלינג, כי אה כמעט צידיס
ריאקיות. כי עיקר ציהו נתה לאהאר נ פה צעכילד טיטודע מיה טגעקה עס יי'צ
הנני כחפן, ומה טאי טפו כל אגניך ווילסן ». כי יהת יש מהר מרגנאל בפומיש
דמאר ». טההאר זיכו יכלאל נגזהה ספלהה צמיהה זו יתווו חומת אשלאט ליטלה נ
צאנס כל אהפליס וכל סכליס צגפלו לידס מן מירין נית סמיהה, זו סכין מלחה
וילסן לאט האהאר נ צויס סמיהה, כדי לטגן מהו טקסה שטאטה עמו .
אבל יכול ווילסן לאטהפק לאטהמן כל יוס ברהאנן כל חיה טוי בטכונאות. רק נטט
הלו צויס סההארן כל האני טזנות צפליב . סוח טיס מלאה טמחה כל טויס סטוא
האר סcin נלמו לנפטם נטרכ היל האהאר ». יטן כי הילו לא טיש טוד פפק, כי
הס טטודא כהאר סוח דואה קאנזיאת סכין שלז רק שטט שאטו נסע נבנה
האליעזים

חישן המשפט

ט 17

הנדיעות, וכן אין זה לך מנוסה נכפesis כל ידי הרטמו. אכן מנוסה כהאצל ישיג נסחף מן סמארט'ל, אבל ייטה עטייר גדול ווילל נפשות שידוך לחצר, וכן יטוח ועוד אל בית הנדרים, וממיימת לך ירענו עוד מן מלטה האטהולס כוותה. כך טימה חממותו בהמלחונס. וכן כמחוק ווילסן וככין עלהו נסחף אל סמארט'ל. רחץ הות צצרו, ניקש אל גנדי, והמנעלס סכדריס שטי מונחים צביס סהרגנו סקטען עס י"כ האני שמתן, וכן גס בגנו פועלין הכלין לו בפרודור לנטוש כהמלחון, כהאצל יהי האלה מדריו, כדרכו תמיד. וימנע צמחת כללה אל סמארט'ל שטהולסן צבית מלון החרוחים כבדהונס, וכן גס מהל יהי אריגיט ווילסן, אך ברגע זה סהעלס על רגלו המנעלס עס האני שמתן נלקה שוכ עור צצרו וננסת טחול כמו כתוי:

ויבאָו ווילסן בלא טהור ובגופך רחנן אל בית מלון כהווחים שטהולסן צו סמארט'ל.
טרס פאננס אל סמארט'ל בלח נו קריטיס לנטועה חס יכול ליכנס אהלו.
וכהאכל שציג מסוכש טיכול ליכנס, הנק צי מיר אל מדר סמארט'ל זווטן נו הר
ידו לשלוס כמאניג קמאניג, הולס כהאכל יציט סמארט'ל צפינו ווידי החרוחים, בסג
חוול, כללו פיס נטאַל ממונו ווילעך עליו: "מי גהה, ומה גהה מנקה ממי ?
ויך גועזם לבוח הלי בלאי כטומי ! כל גס מן שטהולסן כל ירכשו לבוח
לפני בלאי רטומי, מכל טבן כי החרוחים ! ובוח זה פלק סמארט'ל מכל
אל מונגת שפהומן אך גדר זמורי, וינקע לאירועים נזקן שיזומו הלו שמהרחים

וינגלטו האט בטוטי ממדיו :

באַשׁר להס ווילסן דנאל האס מיאַל נבקע האט סמארט'ל צלה ועטה נו צוֹט גדוֹלֶת
כוות, ווילעך צקן תחכויס להמל : "כל גס האני חייני מאני הכויס !
הלו האני שקהפייטן ווילסן טמארטן נסחן זל צבוי שטוחות וטגענות
לנטס לי סייס נסחף :

באַשׁר טהער סמארט'ל האט לדריין טעל כטמאפֿק ווילן ערעדיס טל שפהומן. וויהמל
בלאו מהין יכול הייך זר לדעת דנאל האס : ווילעך יכול לסתות צוֹט צוֹת
כהוות שקהפייטן ווילסן. האן פדרל נלייך זווע מקילס ודרויטס יומל. ויסמכל
סמארט'ל טיבב בפנִי קאנֵס לפניו ווילסן הווע צוֹת פלטן : "הכל הלו האני לה דנאל
מעולס מעין זה טט הייך טהול. ואס כן אויך הוויל נטהומן צוֹת טהער שטוחה דפנִי
סוח שקהפייטן ווילסן ?

אָז נו יכול טול ווילסן לאטהפֿק, ווילן סכיהם האט סמארט'ל ציגמו האט לדריין,
ויזעך מלך : "סוי ואני ! מה האני טומע ! האס צהומה שוכ נטקייטי טהול ?
ההה ! מה גדוֹל דרכתי". ווילסן צנט זונקתו, לאטהולג נסחן סמארטה סטול
על הקoil טל מדר סמארט'ל, לרוחת לורטה, וגטמאוםס מלך ברוחתו טחרות פנִי
בתוך

ח' חנוך הבישוף

כמוך כמלוכה. ויספק לך כפיו, עד כמה מטהר מרגז לך וכחך לך. נאלה
שמודר כלכך רומס ומלאן כפיו להן :

באשר לך סמארט'ל מטבח ווילסן נכס חליו ויחמר לו : "חני מכך מהך
חמת מן טמי הלה. או טמאנל לפני במופטיס וסימיניס חומטיס, טהמה
פוג'ה גהמת סקליפיטן ווילסן, או טהוואג מיר הות מדרי". או כתחוק ווילסן ויענה
הליו : "רכ ננד ? פהס להן הות מביניס גהמת טהני סקליפיטן ווילסן ? כי אנטן
זולת טננו הין עוד חיט צבוס אנט רעד מן זה פטוד, גהני מכדרי נכס י"ב הצעני
טאנן צעד הרכבע וטESIS הילך ליטרחות טערלינג. וכתחרות קוחת כתחילה זיך היזס
ימיס לkapן טלי פטהוס טב' היוז פושת, וארח' פטיל ממי מעלה, ולך רעד זיך
הצין סכת כמלוכה טקחויה פוחם. וכחץ חמס מטאפקיס עוד דרכו, הכל הולך
לארחות נכס וט האליגן פקען טס י"ב הצעני יקרים כל שמותן, הילך לרוחתי נכס
או בבייט טס בצעט סמיכירס" :

בתוך דכליו פהילס פוליך ווילסן ממגעלו הות פהילגנו פקען טס י"ב הצעני כחצן
וטעים מה פהילגנו על טטלחן הילך לפני סמארט'ל ויחמר להן : "הדריך רכ
נכד ! האיתו נס ולו, הילס הין זוחת הילך קרחיטי נכס לפני טבושים במקום
סוא, ומכלתי זוחת נכס צעד הרכבע וטESIS הילך ליטרחות טערלינג" ?

באשר פליהם ווילסן הות פהילגנו פקען טס הצעני כחצן על טטלחן הילך לפני
סמארט'ל, נעלמה מיד סתחרות משוע צפרו ונעטה לבן מקודס. או
לעך סמארט'ל טליו צעטוק להחל : "הבן עטה ידעתי גהמת סקליפיטן ווילסן" !
וצטוק ארכטירים لكم סמארט'ל הות סקליפיטן ווילסן ציוו ויגלגו וועמידהו כגדל
המלוכה טעל פקייר לסתורות צו. וויי כרחות ווילסן טחול שעז נטהו למלוכה
הילמיו לו, נעטה כמו מזוכבל דרכומו. נס ידע מה להזוב ומה לדצל, רק סמחיל
לזכות. גהמנס פטהוד מעתה וטהחיל נתקע ולתקן נס פטקו דרמותה מלפני סמארט'ל
להחל : "רכ ננד ? אני מכין שועכ כי לך הילס יט ציכומת לחוקה ולטבון אסוד",
מה שי' סכת סתחרות משוע צפלי. ורק הילס תוכלוחת ל' טטה טובס הילך
לטהלן מילך פוחם. והי נטהעה נכס לטהומט כל דרכויכס, וכל הילך תהמלו הילך
הונטה פכל רלווי. ואיך למן מהלץ נפשי צמאלס מלחה הנדולה האחת" :

ויאמר הילו סמארט'ל : "ה' כהמת טתקנו לטהו נס הילך לאן דכלי, נגה היחזב
נעטה טובה מעוויכס ווילקם הות טיעיכס לדוחות ולטבון מלון צהה עלייכס
לעת סתחורת. וכעת לךו נס כוחה הות פהילגנו פקען טס הצעני כחצן וכינמו ל' כמנומת
טפש לאטיכט נדרכו". או لكم ווילסן אם פהילגנו טס הצעני כחצן מעל טטלחן וינימס
כמוך ללחמו. הילס כהילך מך לךו ווילסן הילו אם האני כחצן, מיד חורה וקפלת
עליו סתחורת נס כל נטהלו. או הילר הילו סמארט'ל צעטוק מעתם : "פַּסְתָּה יְטָה
ביכולם

חישן חמשה

19

שיכלמי למת לבט מזונגה ברולה על דבר סנת בטחנותה חנכה פוליכס". ויקט סמארל פנס טנית אם ווילסן ביזו וינגן עד לנגרה המלה שועל האיר נטען יסתכל צו. וירח ווילסן שמהם עליו בטחות, נטהל מהר ותמלח לנכות. "הן פחד עתה מהר מהר". אבל הלו סמארל, "עתה מדע ומבחן מעלה כי אם בטחת זידן טליק אם קמלת בטחות כוות ולו חישן חל. ומייסס והלחה חס מהר וטמונת לנותי, זו גל רדענו עוד מן המכט בטחותה היהם":

"דב סיגנד" ! סחנן הלו ווילסן ויהרל "רכמו נא עלי וסוויעו לי מאר טיכת בטחותה כל קמלת בטחות. נטען הולך לאכין חס יט שעז תרופה נמלת כוות הוו לא". — "הן יי' כונדריך" ענטו סמארל. "הה מדע ומבחן טיטוב מיר מעלה, מוש פיש סנת בטחות בטחה עלי פוחוס, גל הדרך כל נאגיר נךafi. ועתה כוות גו מלחתך פולרגו עס חכני פתקן וגאג חומו לפני עז בטחון".

אבל כך מילך ומיליכ גנד סמלחה לאסטכל צו":

ויעש ווילסן כהאל האמר לו סמארל, וירח בזוק סמלחה כי צב ומזר מלחה שעז צפחו לטיות לבן כלהוי לו. זו קריה הלו סמארל ויהרל לו עוד: "עתה צווג בגה, קמ לך אם פולרגו עס חכני סחנן ופנום חומו עז מלחתך. אבל כך מהו ומתייך לפפי סמלחה ומסתכל צו". וועק בן ווילסן ווילסן מעינו לדעת בטכיאן מה תקפאן טליו בטחו. צויג כויה מיד אם פולרגו מלחתו וכחינו על בטחון ומזר ונעלם לפפי סמלחה, זו ריה כי סלה מעליו בטחות. אבל כך מילך ועטש מעלה נסיבות כהאל חיוז פטעמיס, ונאתערל לו. צלי כל ספק, כי סנת בטחותה צל נוער צאלו:

טויך לך זות, מיט טופס הילגנו עס חכני סחנן:

אלא? פכין ווילסן טיטוב צאנפל צפה גדוול עז דבר גאנטה טל חכני סחנן. ווילסן עוד אל סמארל ויהרל: "הן האמנס כי עתה נטקו עני לירות בטחות בטחות. האל מה עלי עטה לטאות עס חכניות פיקרות. האס היליך הילען טומט"? ויהרל הלו סמארל: "ההס תפלה נא דטאק עוד, טהני היליכס ממך אם האול כו? נס גל נמסטי לי צחנס, זו נס גל אפיילו צהמא טוד מתן לי עס חכני סחנן הות סוך צל הילצע וצטיס האף ליטרוהט-צטערלינג, האילאה לילא נאכטן הופן מיד"? האנטן לך כי בטחות טליק לאלש בטחות ומלשת, ותחזונ עטה לטהן צוילס ען האלה ולטישט הוותה על רהט חוץ מהר! גל נס! צו גל מאכפל כל נאכטן. ומילכ אל, פלטן חס חנלה זידן למכלול האול הזה ומתקל צעדיו כטעה. סתנעלה על דעטן צלטן מאנט עוד כלוס מן בטחות טזואר לטהט טוות? אליו כרנטה מיינ לירות יט למוקס לפסחן על האורס בטחון גנוו. ווותה פיך דואס קויטוב כי מטלחת ערחה גראלה, ופנט מאר צו גאנטה רבען קדום צו גאנט צו מעל:

ה

חצץ המשפט

„**אָם** כן, רב נגיד! טנה ווילטן. „הניזו נון ל' טנה טונה, מה טלי לטאות עתה לפה על מטהתי? כן עליכם מועל החוץ זה לחגיגי ממלודתי גראטה שגאנטלתי וככלכלהו צה. מהם חקוק חתכס לאגיא ל' טנה כזאת טיטה זיכולם לאייזיל האגיגים למקומן, וגט פאנזוי כל יחולן. כי לאחיזין למקומן כפואר כמו שגאנטהי חותן צמאל, זdem חין לאיל ידי טמה לטאות. כי מאין האגי טיטח האפרהעטסאל מהדרטימעל מנגינה שמאט צעל פמחוניות אל ימן חומי שוד ליכטם ולנטאל נושא פמחוניות חפטוי כמקוס. כי אין ספק האלי האפרהעטסאל אזקן האדריעום, להבל נילך חומי מכיתו בחרפה ונכיזון גדול כויה פלח ידיעה וחאה כזאת טלי לאפרהעטסאל האער מהדרטימעל. ועתה אהם אמנס כי מטהתי. אבל האן רוחה האי לחוזר צהונגה פליימה כלב האל מהלמיו האי טלה מוחכם, טיטה זיכולם להאייזיל האי זקוטט למקומן לפה על חאנטהי צהונן צעל יחולן פאנזוי, ולמנין לנו אל דער שעוד מן האמבה האצולה. ואולי פאנצלו שוד, רב נגיד, למת טלה טונה כזאת האבל על ידה האיזול ואיךוב לפאנזוי נס צנית האפרהעטסאל האדריעום, ותמרלה צהו לאבל הנטק קבל האיזוק צינט וביין:

המזרך סטייך גלמו מעט ויהלד אל ווילטן: „נה אס בחמות גארהט כלנד לפאות מצוגה פליימה פאנטוף חטאלך גנמי ואל יגורך דע. ואס בחמות פחלטה לפטעט כל דורי, צב נון האלי ואידנאל האך השולש על רוחי האבל צויה יטוקן פכל. ראייה האבל, וככן חד נון לי, מה הפת טויס, וכזיאז האונסה נחמת? ווילטן ממקול יפלחאל, וככן חד נון לי, מה הפת טויס, וכזיאז האונסה נחמת? ווילטן האלו ווילטן: נה נפלטי צמולדתא כל האפיקורסטה לפיקול האט נאמטי, למאות פשולס צחム בטבע כלבד צויא טוט האונסה“. — „המנס כמדומה לי“. טנוו סמארט. „צונטה עיין נפקחו לדעת לדרכם פסזונט צאניס מאנטס כל צי האולדס נטלאס לאויך גפעלו. וגט כמדומה צונטה טנק מאין טהוונגה פיטרלאליט פיט האטמיים, וטיאו יקרת וקדושה בעמי קויל. וככן פרע טאנעד הארכונט צעל נידך עטה לטאות, צהוואל צהונגה פלימה, ומכל עליין דת סיירות, לסות יודהי האמי. כי הא על פי שחטאות, עדין פנד יודי ודים יפלחאל נויל צעולקי גויך.حملך נחואב טלה מה לטאות עט האני קהונן צויפן טיטוקן פכל“:

„**רב נגיד!** על האנטכס פהו אגוי מסליס ומרווה צעל נידי. ענה ווילטן. „והגני מקכל עלי מפיום ווילא לנטויר דת יפלחאל בחמות ובאנזאף כל ימי חייו כדריך כל פיאודיס. ועל זה נקצע האי לכס צאנצירות וקמייס צעל טליה האנאנט האט דנדיי“:

„**טזוב** כדרוי עינו טהראל“. ועתה כתה חזק נעלמי ולנד פשתה לדורי, נמען גרע וטנן לטאות כל האל האויה חותך צויא כל הנטאות. נהו גרע האגיגי.

חישן המשפט

21 X⁹

איך לי דיינט גראונד טפלת גראונדים נס כו"ה מקור גוזו פואן מזלען יטראאלן. כי הוציאו עטנו צה"ן ספולד (טפליהן) וכי טפליס גודלייט. למגנס לרגני טמונק ווילזיאונע האראונה וגראומה, אהנוו דם יטראאלן ולקאנל טלייט דט סיגונלייט. והה טפלת גראונדים עט צטו יודיעיס כל זה ווילסיט טימעכ פיהם טלאט וגראט פטולטס. אף פעוטות חמת מתחולל בחת רט טפליהן סיגול צעורךיס לרמות אהן למטען יטוטו ויחלו לרט יטראאלן, אהן גלגול סיון ומילקיין ובויל מקור פלאנטה גראונדים לוו צטולס לאתייכ נגרט כמו חומת ברזל ולפפליידס מן דט יטראאלן. אך טטה טפלת גראונדים היין טליי מוד כל מארה מן חמאנלה וטואן טפה ל'יק פטוט ומפץ, ונש טואל אין מסל לא. لكن טטה יט שעת פכודר לאגעיר בלעטס רק יילזן אהן מוקוד קידומות, ומיד מגנעל מוש הור טידות בלעטס אהן לטטס. וככלמי ספק אהן טפל ידי ונמזו יטוטו גראונדים עט צטו היל דט יטראאלן. ואלה ווילסיהן מדע, כי כל זה יט נכח עתה לנשות, אך רק חמוץ לעטמי. ונש אגני גטעו שעל ידי זה יט מהדס ויתמק קדר האדריך, וכקלוב טיטה מהנו כל גראונדים. וטטה טלייך לנשות כלה. כמה מכתב אל טפלת גראונדים מטה טטה יט ונהר

כטגון רה אַנְגָן מִרְחָבָה מִוּתָךְ :

„הלוון קיקל וגנגדל“, פלאוף-טמאלן חנילנויות!

בלב נסכל ורומ נמוש מנקע עני מכודכו מהילה על פצעי. המנט הני מנקע מוכס מהל, אך כרכוי גם רק עוד הפעם נכו אל כימכת ולא תולב פגיכת, אויל מוכל לפגוע נדכס. ומלאך כל זה מדשו שיט לי גלוות לכס סוד גדול ונפלת עזיבך מוחך מוחך עליו. ומהדחות הצל חמונת חוניים מפי יכו יקרים ונפלויס דמייניכס קרבה יותר מן כל שחקניות וכל מגוונות שפעיטס בחמתה גאנפלזיס גאנפלזיס גאנפלזיס כל ימי חייכס. והוא עד עתה מקראטס ולדרות חממות פגוזות האנפלויז, חן מעטה פקחנס עיעיכס לחקור ולדרות חממות פגוזות האנפלויז וכגוניותם כל חממות זו כל כישלים פלי הגדיל ואלה. והג זהה מארו נס אין מהןך מהני כתפקידים נאלווה. ועם יחד יפלחו ממי נס כל אנטומוטי והטאל מכל פצעי. והני הני מלפה לתזונה קווצה פתקל יוגה הטעס מזוב לכס :

כָּלְגָנֵזִי כְּבֹד וְכַנְּטָה גְּדוֹלָה . קָחְפִּיכְמָן וְוַלְסָמָן .

וְאַחֲרֵךְ במקבץ ווילקוזן מכתבו כותה ה'מל לו עוד פמארל': «אנני מכון קען יידי זה
סמכתת תציג צודלו מון כפלורטנשאול האדרישיות מצוונת מוכס ווילקוזן לך
לכובוך לפניו. ולו' יוכל כייעז לנשות כל איזר חי מועלס הוועך. כהעל מכם
אלנטוoid יש מאום בכינס הילגנו רקען עס האני פהען, וצענער וו' יקטרל מעור נאךך.
דאנדריך גראטזונס יכו בתקוקס מהנו מוקלט זהנצע נהורט על האיד דמיית הוועך.

۲۹۶

חישן המשפט

התר כך מהוור הלו שסתה מודת ומטרות לפניו סקית עד עתה נוכל ערוס חוטף ופוטע. אבל מטיוס וכלהה חתמי פאנר פחרון שחתולות ופצעת גדר הלקוי יטהרל צוז שמעלת מען בקדמי יטהרל, והמש רהיית עין בעין כה וסבגמת הלקוי יטהרל שטלח עליך טווכ, וטאיל את מכות, כמו טננט וכלהה את פרעה מלך מליס. אכן גמלה באנר לארכיק ולטהיל מטיוס וכלהה כל מושיק טרטיס, וקבלם עלייך נלכת רק בדרכ טיטר וגנווכ. וווע אומנש טעל יוי זה הטע משליך ומלהיק טושל גדול. אכן בטכיא זה אלאנר נטהף לטוב הין הטע מזגנית טעל טועל טל סוף וווע גאל כל בטופר טבעולס, כי כל זה כהין צעיניך גנד בטופר טומל גודל בטכל,

שאוי „לאדך וסועך“ :

ואחרי שמנמל הט בדרכ טהלה מוליין מכיך הארגנו עט חכני חמוץ. וכגעו הארגנו צויר מהנול אל פפרוחפעסאל גנדיעויז צוז בלצון : „הו גה חדון פפרוחפעסאל ! כי פאני כותן לפניכס מופת חותך שטגיינן גדר הפל לבי עטה כינס ווומיטיס צנחיי הט לבי צהמת לטוב לטוב . כי טה עט צויר גנווכ מן הבזונעוס הטע פהויל טיקל קוז, טהויל לאטיג בעדו הוון דב, ואון הייך יורע מן פגנצה פהויל . הולס צראומי שטחיי צוז גנד הלקוי יטהרל, כי מעלט בקדזטנו וענט הומי טס פאמלה בטחולס, لكن היי טווכ עטה מזגנא, וטני מודל אל ילבס צהורה הטע פקודות על מוקון בטור שטען כמקיס . ועל יוי זס שמיינן מוחיל הט פהויל פקודות מסיל ממיינן מכל פטהורה גאנח“ :

באומרך אדריס טהלה ממול הט הארגנו אל יט פפרוחפעסאל גנדיעויז, וווע צזו קרגע יחוור מיד עול צטרכן למרייס לבן כלהוי לו . וכטעל ילהו פפרוחפעסאל עט כטו דנץ נפלט צויה יטפVELO ווימפלו מלך מן טפפלות טהלה . טס יטמלו לך על פטער . בזוויל יכויד שעוו יומל צעיניכס מקיס, וכטידון עט צזו יטדש וויתזק, כי פפרוחפעסאל עט צמו צניאס יטנווריו לטוב ולטהדק נדרת יטהרל . וגס זומת האלי דבְר צויר שטפרוחפעסאל גנדיעויז לה יים וווע יטקט טר הפל טעלה ציוו לחהויל צטמל האני שחן אל מוקון . והמש ווילסן ! מהלי הפל האנט צט פפרוחפעסאל להעט, אלט מנגנש טלטיך ברת יטהרל כלהוי , וגס טנעט דקה וממר, האני מבטיחך שטלאית כל דרכיך ווישט לך כל טוב כל ימי חייך . וטדט טהני זומתין כלון וווע הטע מעד שער עט הפל הלהז חיך יפל אדריס, ומגוז הלי מיד לאגיר ולספל לי צפראיות מן שחדות טנוילו צוית פפרוחפעסאל גנדיעויז צטעת טיקך טס“ :

בזום אמלה נטע ווילסן אל פפרוחפעסאל גנדיעויז . ערס טאנס טמא , קلام על ידי קלט הט מכתנו טנאט כהו טנויל גטעטל , ופקד על הטעט

טימפל

ח'ן חמשה

יב 23

שימפרה ה'ת כמחייב יטה אל יד פְּרָלְחַפְּעַסְמָלְגָן גְּנָדְלָעִוָּם, וַיְדִיעַת פְּאַקְהַפְּיַעַן וַיְלַמְּדֵן
מִמְּמִין צְלָחוֹת עַל חֲזֹונָה. אֶתְרַי יְטֻבָּה אֶדְעַת גְּדוֹלָה טַל גְּנָדְלָעִוָּם נָסְבָּה, שְׁתַלְעַו
לְפָרַטְתַּה לְפָקַהְפִּיטַעַן וַיְלַמְּדֵן טַיכָּה לְפָנַיָּה עַד לְפָנָס. וַיְכַמֵּבָה גְּנָדְלָעִוָּם מַזְנָה
עַל יְדֵי פְּצָלָה סְנוּתָן רְסָות עַד פָּנָס חַחַת לְפָקַהְפִּיטַעַן וַיְלַמְּדֵן לְכֹה לְפָנָיו:
וַיְהִי כְּהַלְלָה כְּהַ וַיְלַמְּדֵן הַל צִים גְּנָדְלָעִוָּם נָסְפָּי הַצְמָרָה, טַוב נְכַלָּה תַּת גְּנָדְלָעִוָּם
מְפָנָיו, וַיְמַרְךָ הַל חֲזָה לְהַמְּלָא: «הֲבִי טְקָרָה! אֲכַל מְלוֹעָה עַל מַנְשָׁה מַקְיָילָה
וְלַרְיָתָה הַלְוָת וְכָרְבָּהָגְלָלָה קָזָה, לְקָמוּעָה מָה צְפָיָה מַזְנָה נְכוֹנָה, מְדוּעָה נְתַחַל פָּנָיָה
כְּפָנֵי כְּכָוָה, טַלְהָה וְהַנְּגָדְלָה כְּפָנָלָה!»

אָז כְּפָטִיךְ וַיְלַמְּדֵן הַל דְּבָרִים וְהַמְּלָא: «סֵן וְהַמְּהָמָת כֵּי וְהַל דְּבָרָה נְפָלָה מַהְלָה שְׂמִיךָ
לְכָן יוֹצָמֵל מַתְּלָס עַוְלָה כְּבָרוּ כְּכָוָהָס. הַלְוָת מַתְּפָלָה עַד יוֹמָר
מַהְרָה, כְּהַלְלָה מְכָלָה בְּנָעִינִיכָם שְׁבָחוּוּתָהָם תְּמַנְלָס וּמְפָרָה מִמְּיָה פְּקָדוֹתָהָם כְּרָגָעָה, וְמַהְגָּרָה
מִמְּנִי נְנָחָה. וְהַגְּנִי הַלְוָת לְכָן וְהַמְּהָלָה סִיְמִי מְעוֹדִי»:

מִזְדָּחָה מַתְּמִיל וַיְלַמְּדֵן לְכָקָה מַסְסָה מַחְיָה לְנְפָאָה עַל הַלְּבָב רַיְמָה הוֹמָת בְּדָבָר הַמְּטוּולָה
קְמוֹזִיפָּת טַל פְּרָלְחַפְּעַסְמָלְגָן מְכָלָן. הַמְּלִי כָּן דְּבָרָה לְפָנִיסָה כָּל דְּבָרָיו שְׂסִי
צְוִימָה צְפָי הַטְּוֹלָה הַמְּגָלָה. וְלַכְּפָאָה מַסְרָה הַתְּהִרְגָּזָה עַס הַכְּנִי שְׁתַחַן לִיד
פְּרָלְחַפְּעַסְמָלְגָן הַגְּנָדְלָעִוָּם. וְבָגָה כְּהַלְלָה הַדְּבָרָה מִזְוָה הַלְוָת פְּקָודָה, מַזְדָּחָה מַיְלָה
מְרָלָה טַוָּל צְבָרוּ לְסִוָּת לְכָן וְהַמְּהָמָת צְבָה מַטְוֹלָה תְּמִוָּד. וְיַתְּפָלָה וְיַתְּהַמְּמוֹה מַהְלָה
פְּרָלְחַפְּעַסְמָלְגָן הַגְּנָדְלָעִוָּם עַס צָטוּ עַל אַמְלָהָה כְּגָלָלָה קָזָה. פָּס שְׁמַכְלָה טְמַכָּבָה צְטוּלָה
צְבָרוּ טַל וַיְלַמְּדֵן לְהַרְחָות הַס חַיָּן זֶה רַק חַיָּה דְּמִיּוֹן שָׁוֹה. הַמְּלִי כָּךְ פָּתָח מַהְגָּרָה
הַתְּהִרְגָּזָה טְקָטָן לְהַרְחָות הַתְּהִרְגָּזָה סְמָצָן, וְסְמַכְלָה טְלִיסָה בְּחִימָה וּבְיִיחָדָה סְכָצָדָה:
וְהַמְּלִי שְׁמַכְלָה מַהְלָה עַל יוֹפָן וּקוֹי הַלְוָתָן פְּלָנִיאָה. מִזְדָּחָה הַתְּהִרְגָּזָה צְבָנוֹד,
וְיִכְתִּים הַל וַיְלַמְּדֵן, שָׁגָס שְׁהָוָה חַיָּן טַוָּל כְּמַבְגָּהָה כְּלָהָצִי צְבָיתָהָם, הַף עַל
פִּי כָּן נְמָלָהָה טַוָּל צְבָנוֹד מַפְמִיחָה הַל פְּמוֹזָעָהָם וְהַל הַרְוָיָה וּמְגָלָיָה. וְכָנְעָלָת
הַמְּפָתָחות יַכְלֵל לְהַתְּגַנֵּת צְמָהָה הַל טַוָּל הַמְּזָוְעָהָם וְרַךְ כְּתַחַת צְקָעָה פְּמוֹזָעָהָם רַיְקָן
הַיְנָקָתָס, וְהַזְּהִיא הַתְּהִרְגָּזָה שְׁהָבָן, יַבְלַחְמָה הַכְּנִי שְׁמַזְפָּהָת, וְיַקְבָּעָה

קְמִיקָּמָן הַכְּנִי יַקְלָה כְּהַלְלָה כְּהַמְּיָוָת כְּמוֹ שְׁיָקָנוּ סְסָמְקָס:

אָז הַמְּלִי וַיְלַמְּדֵן צְכָכָעָה גְּדוֹלָה: «הַדּוֹן שְׁכַכְדָּל פְּרָלְחַפְּעַסְמָלְגָן גְּנָדְלָעִוָּם! נַעַת הַתְּרַי
שְׁכַגְמִי בְּמַנְוָרָה וּצְמִתִּי נְעַמְוֹעָת מְפִיכָס לְהַמְּלָא, «פְּלַחַת» הַלְּבָב זְהָתִי יַקְרָב
כָּל כָּוָן, שְׁגִי מְוֹכָה לְפָפָלָה מְכֹדוֹס וְגַס מְכַנּוֹד צְמָהָה סְקִירָה לְנָחָה. כִּי עַמְּסָה כְּהַלְלָה
הַמְּנִסָּה הַס תְּבָלָה וְתְּמַחְקָה לְגַמְּרִי כָּל פְּאַעַמִּי מְזֹכְרוּנִיכָם וְמְקִילָמָה לְכָנָס, הַלְוָת
לְפָיוֹתָהָם חַתְּגָנָס. כִּי מְוֹכָה הַכְּנִי לְכָוְיָעָס טַמָּה לְכָל חַמָּת, הַלְּבָב הַכְּנִי מְמַגְּהָה וּמְמַכְּבָל
צְוָוָס. כִּי שְׁגִי נְוֹלָט מְזֹלָהָל נָס הַקְּדָשָׁה. וְהַמְּתָעָד עַמָּה עַזְבָּתִי דַת יְהָדָה,
הַכָּן שְׁהָה הַמְּלִי שְׁלֹחִיתִי עַזְנִין צְבָנָתִתִּי בְּבוֹהִי הַגְּנָלָה וּמְוֹפָת אַגְּדוֹלָה טַל הַלְּקִי יְטָלָהָה,

שְׁנִיכָּר

פְּנִיכֶל מֹשֶׁ פַּעֲמָכֶל חַדְרָיִן קְרוּס וְחַזְוֹב צְעִירֵי הַכּוֹרֵךְ דְּלִילִס קְקֻדוֹשִׁיס סִינְיאִיט
קְלָל יְתָהָלָל שְׁגַהְלָיו מִבְּית פְּמַקְדָּח צְלָפָט, וְכֵי כְּסֵט טְרִינִין שְׁוּמְדִיס בְּקְדוֹשָׁתָס וַיְצַקְעַת
גְּדוֹלָה נְמַטוֹל מַעַל זָהָס. לְכֵן נְמַלְאָכָה נַיְזָן טִיכָהוֹת פְּגָטוּעָן צְלָבִי מְמוֹלָה נַהֲזָן לוֹסָעָן.
וְדָס יְתָהָלָל פְּנוֹזָל צְנוּלָקִין כְּוָרְתָמָה צְקָדָבִי מַהְלָ, וְגַמְשָׁכָתִי כְּכָמָה גְּדוֹלָה נְקָזָב וְלְסַהֲדַק
צְדָם יְתָהָלָל וְנְחַמּוֹנָתָס. זָהָט כּוֹמָה חַכְלָמָתִי כְּחַלְמָתִי לְנַעֲמָות בְּלִי כָּל סְפָק. וּבְכֵן מַלְתָּה
צְיִינָהוּ צְמַךְ סִימָיס פְּהַמְּרוֹגִיס חָוָתָה בְּרָזָל כְּמַפְּלָתָה לְנַחַם בִּינִי וּבִינִיס. חָמָנס חַסְכָּתִי
הַפְּנִזְזָה תְּלִיכָס, מִיס לְכִיס לְגַם יוֹכָלָו לְכַטְוָתָה מַחְטָה וְגַס חָוָתָה בְּרָזָל לְגַם פְּפָסִיק צְעָדָה.
וְלְעַזְוָס לְגַם חַסְכָה יְסַדְתָּה כְּמַוְתָמָס בְּלִי, וְכֵל יְמִי חַיִי חַזְכָל חַקְכָס :

דבריו ווילסן ילו כלהות הגדיעום וכטו עמוק מילך, ובכליו העמימות
טהנוו בטהן ולעת מלוחן גROL בעיניכם. מכני עיני טהן ובתו נגנו
ימלו זו צה כרמייה להמל: "קאה עלינו פירוטו. ומוי יtan לכתנות נס מהחנו מוכך
למדרגו", ויחמאל כפרהוףטעלן הגדיעום היל ווילסן: "ידיך מהווב! כהה כעת לך
זהות הולך לאודיטן צקייל. כי מה טהמרת לפהיל מהתנו לנו לרגלי חומות יטראן
וזחץ פמפקת ציינו חומות ברזל. ובציות קהלה חנכו לרייכס לסקול חומס טיטוב
צמיהוני כדעת ולמאנן חומס צמאון עמוק, لكن צמעה נה לדבוי היל מה ווילסן"
היל היל היל היל. לויי כי חלון פה פה. ולמנח תציג מהתנו תפוגה ברולע,
הס לנו לחם זו ליה":

בְּלֹילָה לטו גועדו ימדו סחכ' ובמו. מצענו וכמיינו מל' עלייכ' לנטות. וו' ז' בזוקר, נקלע סקיה פיטמן' ווילסמן' לכוון לפוי הדרושים ובמו. וו' למ' הליין האדרושים: «פנני מודיעך ווילסמן! כי כמו שטפת מטה פה מטה חולדתך ממוקול יטרחן טו', כן גס הני' הולך לסתפאל' צוז'. ואלכני מצחתי כבל חולדת סדרבר' צוז', אך הולך למחוץ ולצוב' לדת יטרחן. אבל סריס גבוכיס ומוואוות עמוקוקיס כפטיקו' אהת שורך צוט' צער', חמנס מטה נטעו כל סריס וכל למתסומות למינך לפוי', וו'ין מפליעט צנדי' מלטו'ב למקול' חולדת. لكن' וידיך' הוטוב! קוסכס בלאי' וצלב' כת' ימיזטי' כמושכמת', לנעשות טמה הלאעד בגודל' הו', למחוץ ולצוב' לדת יטרחן וו'מו'נו». וו' מה' ווילסמן! מה' אהת צמי' להט' ומזהר מהני' ווילס' סטעל' קלי' לנעם. אך זהה טליינו לנעשות חדרות. בס' הימכד כהן אהת צ'יטי' וו'מלחטי'. וו'מלחטי' כן נעהוק' דילטנו מפה' וו'קצע' דילטנו כמייל פלהיז'. בס' נה' ירע' הי' מיל' מש' טענאל' עליינו, וו'גמגנו נוכל' להט'ם בס' צמונח' וו'קמפלנס' נכהוד' מן' קאסק' הקל' צ'יל'. טmass' ווילסמן! עליך לאודיעט לנו' ה'ס גס' ה'ט' מילו'ה' לו', ה'ס ג'ה':

וּוֹרֶסְפָּאָן סמליס להלעת הפלרכטומאל הגדוריים כצמחי רנטה. ווולה לו' צחכנתה לכבוד על קנווב חסיל ריבר עליו. חולס הו' קלייט לפניות קלהעה מהדקת. סיוט קומלון נעת כלוחנלהן רב נכנר וחכס גול ציקלאל טסוח יידו' ווּוְלָטו'.

ח'שן הַמְשִׁפְטָה

ו'ג 25

לכן פיויזר היה שיטשו שפטמן אל סרכ' כוה, שפומ' היה מלקיס. והוא יחוירט לדת יטלהן ווילס נס ליה ומש לנשות, ואיך ימאננו מסויס וללהה. וגס יכול לשויות בחריו טל אלרג' טה אטופה וקדושן טלו עט בת חנדריעום :

ג'ם דכרי ווילסן אהמאניס אלמו חן צעדיי חנדריעום ובתו יסכימעו לטלאהנו. בס בכינו עלמאן לנוטע הל המאל'ל. כלכל צהו לפני סמאל'ל קאנ' הויס צכבוד גדול ויקראב הויס מהר נל חאר זכו לאוב ולמתדוק כרמ' יטלהן ואמונתס. להרים ביקע סמאל'ל מהת ספלחפנסחדן חנדריעום, עריהה כל' מהאוי כהוו לחהזיר חכני רקורץ הל חען קמאנט האל נכית קמושעוז. כי להו נזקפת סכנת גודלה לופ האל יטמיינס בכינו למטול נס מעל. ספלחפנסחדן חנדריעום פזקיט יה סמאל'ל טלאה ידהג כלל טל זה. כי במאך היוז ימיס יעלא ביזו לסתיר חכני לחאן למקומן, וזה יטקה ווות כטה לבל יודע לאויש, כדי טלאה יחולג נל יוי וט כהו בטו וכבוד מתו. האמיין כן סולס נס סמאל'ל מה שעלייס לנשות, ליה ימגינויו וויזבו לדת יטלהן ואמונתו. ווין נס סמאל'ל בכתב כל' פיטוב ליה ימאננו קלאהן מסויס וללהה. בס ישנו בס האל סמאל'ל טלאה ימיס. צויס פטלייטי נתן סמאל'ל להווג מופס וקידוטין כרת מטה ויטלהן. וידרין הויס עט קאנ'ה וועטל ואריכת ימיס עט צויס חכמייס וווקליס צאנ'ן, סקלחפיטן הארי עד עטה "מהירס ווילסן" נטהנה צאו לאקלה נויל ווילסן. נטהנו שטיחת נקלחת עד עטה "נוילריכן" נטהנה שם לאקלה "מליס". ספלחפנסחדן סוקן "פההן האנדריעום" נטהנה צאו לאקלה "פוחס חנדריעום". טרס ספלדים לנוצע לניחס נכיהם ציד סמאל'ל כסא פלאה למנה געד מילתמו עמאס.

ויסנו פלאהן בקומה רנש לניחס, וגס סמאל'ל נטע לניחס :

הפראפעטאר זוקן טנקה'ו עטה פוחס חנדריעום קיס נטהנהו וטהויל בפתל י'ב האני פהען למקומן נכית קמושעוז, כמו שיריהה סקליהה צה'לן פלאהן פאי צל סמאנצה פוש, צפי פלאהן לו נפנקט דערוי פאים טלו ספלחפנסחדן טרווארד מחלטיינדר מאניט שחרק הפלט עט ספצעלאהרטעטעלעפקי מושעלוז. הימל כך מכל פוחס האנדריעום זוקן יה ציתו וויהוות נחלתו געד האן רב. וויכנען פלאהן אה דירחס גער פהלו. בס יס' מהיר ווילסן צו' מסחר גדו' טל חלופי כמספ'ס גאנק. וכפirlmo מ' ווילסן ט'ס מפולסס תמי'ן צכל שטיל פהלו'ו' לבי'ה הול גדו' האל נתקיס ימיס וקינס סרכ' דוד החר' דוד. וברכיכו טל סמאל'ל פמלהס נס טאנלינו מהד צנטק פלאהן וטלו מעלה מעלה. ווטעס לעפ' דרבת נסי הולס זכו מגני'ני צני' צל מהיר ווילסן נטהנה גער סכלה "גטו'וילק" סיכל פלאהן על כה סמאנ'ות נס "ספלחוידעטן" כרכבת סמאל'ל, צויכו לניחס חכמייס ומיא'ליס גהנ'ל :

חישן המשפט

חלק ב

אין כל ספק אכן שהקוראים ישתווקו לדעת מה שנעשה עם י"ב אבני החשן, אם נחורו למקומן או לא. בכך נעתק בכך מעשה פלא זהה אשר רשם בם דה"י שלו הפלראפעסאר Eduard Martimer שהיה אז טשניה על הבעלמארטיטיסקי מזועזום. וימופר בזאת איך שנחורו אבני החשן למקומן. מעשה זהה נתרansom בעולם המדע פעם ראשון בשפט אנגלי על ידי המופר הנדריל האנגלי הנקרא Conon Dyuil וממן ספרו נעתק גם לשפות אחרות כל הספור הזה, אבל בשפה העברית לא הופיע עוד מעשה פלא זהה עד עתה.

באשר נכי גודוולד מילר מילר לקחתי עלי מיידי ספרהפעסאל כזקן Paul Andreas מקלט כל מנגמג'אלקי על חול גני סמלך גנקלה "גנלםולסטיטיסקי" מוחעלוס" הצל בחלוץ צריטיניה-אנגולט, פכינומי לי מיד ספכל דנרי סיימיס עצולי לסתוב צו כל דבר נפליך ומיוזק הצל מהת ידי. הצל סטוקר פלאפעסאל צל חממת הילכעהלטיגו נטהלטי לרגלי פתקיות ותקניות צלי שנטיטי לננות סטמותות לפונומ בבענן סלהמת מימי קדם. ועלה צויר למקור ולרכז ונינות הולנות סטמותות ומוגנות טתיקות מן פטומה פקודות. וגס עלה צויר לגלות רקעדים פטמים עט גופת חמוניטים (מוומעס) סטומות עמוקה סמלך כל הילן מלרים. וקס מלחתה סקנאל עט גופת חמוניט קל סמלכה Cleopatra מלזר מלרים. וכહצ אל חי מנטוק מלוד לליהות מרכות והופעת דנרים נפלחים צעולס חנא לירז מנטה נפליה קוש הצל נתמי לו מקום גרכאי בספכל דנרי סיימיס צלי.

הפלראפעסאל כזקן פהוולד הנדריעים סי' מלומד גדוול צמכתה טטצעיות: פיזיקו, צהטעזיקו, מיגעלאלטיגו וכיימת, פוך מורה גלבה מדאות צחמתה הילכעהלטיגו (ידעת קלותימי קדם) וגס סי' צעל נכ טוכ ווילק גלמן רום. מואף צפתיו סי' יקל אלנו מכל כקה וויא צבעולס. הצל צויס לה סי' לו כי חס בת יחיד מילמד גדוול ויפט פואל וטמש Mariana. הצל טורקה להניש צטבודת סטטגה טל פטומת. אך נעמ זקיתו נלהק ספירהפעסאל הנדריעום נכל הת סמוונחים ולכתנים טל סדריו כהוו זו, וימקל לה סמגלה פזחת לידי. צוי ייחסים קריהזונים עבדתי צטיך סמוועחים ציחד עט ספירהפעסאל הנדריעום, כדי טהויס מכיר ורגיל כל פטניות פנדלים לנטירת סמלcis כל פמוועחות עט כל מחלקות. נמוך חומן צוי לילמים קמפלטו טמדי כל יוס וויס ספירהפעסאל

חישן המושפט

יד 27

ספרה פערת הגדលעים וכמו שס' בז' נילך חסר חמלה דה לאנתקו הלו', וטמו קהיפותהן ווילסמן, אביס גס כן היה מלומד בחכמת הילכטה הולגית. וסת פראן לי כל סגולות דעתיקות והמן גביי נסתירות מימי קדם. קבוץ כל מיי הצעים טובות ויקרות. קבוץ כל מיי מרגלות מכל מיי נכניות. קבוץ כל מה מיי חפליות עתיקיות וכרכש מיי כל שרת אל הילס מהרין בגן סילוח ומולדים. וגס פראן לי פראן לדריש יקרים ונפלחים צמחצחו לכל רלה צניט מקדש מירופלים, ועל פראן לי כל גופים מהונאים (ומוועט) טוויהו מקברות מלכי מלכים. ועל כל דנד כל חפן כוריעו לי לחייך לוך ננטש לדבר, וגס פלו' הווי סדר אצמירות אל כל דנד ודרן. אין שמחליים דעתיקיס כל ביט מקדש מירופלים נמלחת מוניהם זב גודלה הצל טויטם כל בכח דומי פכיהה מן המלחמה על ירושלים כעיר דומי, ומפקת מגנוליה מלכות נטענה אל שטחה אל כהן צהיר צליגיניא-הנדול מה הוואל לאס, מה הייע לפניכס? כי אלה אין מילין צפי האל הולך לתהר לאס אה יפה כל מערת זב בטיח.

באשר ספרה פערת הגדלאים פראה לא היה פמון סגולות דעתיקות כל ביט סמקדש מירופלים נעמל לנוח מעת לפאי להגנו כל זוכית לנגה זב ולמה ויהמר לנו: "טרעו הווי כי מלך שמחליים טיקרים וסגולות דעתיקות סגנוליות כהן מי מוקיל ומכם צוותם סולר סיקר בס' פמושה כהן בז' הירון זוכליות. וזרימת פכבוד והכנה גודלה כמו לפני רבד קדושים פתח הגדלאים הות קמסג' כל הרגן זוכליות וחלקה לנו הות חזן שמחפט עט טבש עטקה הצעים יקרים זוכליות שמחנות זב. זהה חכל נבז הווי פכגן קהן גודל על לנו כהן נכסם היל ביט פמקדש. קהונס טיב שמחאות לרחות שיטב הות חזן שמחפט לך הרגן זוכליות טהין מהל. היל כהן פתח הגדלאים הות פתח הרגן יכולנו לרחות שיטב הות חזן שמחפט עט כל חלקי ולבט הצעים כרבע יומל מכחקל פוג' מונח סג'ר צטוק הרגן זוכליות.

תבניתן כל חזן שמחפט כך פוג'. גטו כל חזן שמחפט כו' לו' מרכען שגען הוא שנרגן מולדביס דכיס יפיס ויקרים, והוא קאום מהומי למול לו' מהומי משי. מפני קלמי וקלמי טענויות טליות למוטה טמי שלשלות זב יפות מהד. על הלאם כמונגע נמלע הרגנעה טוליס הצעים יקרים מלכניות טויס מרטיני לטאין טקצניות בז' מכך זב. וככל צורה וטורה יש פלך הצעים האל לכלן מלה החת ומכל כל האן והבן נחקרות זט' הוות. נבע פגונייס כל הצעים טיקיות טט' צלק קוי סולר האל כופינו זון הצעים מהל מועליס נבע כל היה רגאי יראה לבנוון מן קקדוטס שטמיהה כל עט יטראן. טמות הוון טט' עטלה הצעים מודע וניכר ביטב לחמי מרצים ומחוקקי הצעים יקרים ולומזחים.

טלאט

חַשְׁן הַמִּשְׁבֵּט

שְׁלָשָׁת חֲנִיתָן מִן הַכּוֹלֶה לְפָלוֹנֶה קָן: קוֹנְיאָלֶן, טְוָפְּלָאִיֶּה, נְיָרְגְּנוֹמֶן —
פְּכּוֹלֶה כְּנִיָּה קָן: קוֹלְרָבּוֹנֶק, סְהָלְפִּיהֶה, דִּימְהָלָט —
Carbuncle Sapira Diamant (הַלְּסָ פְּטָוָה וּכְלָקָת). שְׁלָצָת חֲנִיתָן מִן
(גְּפַךְ סְפִּיל וּפְלָס). שְׁלָצָת חֲנִיתָן מִן הַכּוֹלֶה כְּכָלִיטִית קָן: טִירְקִיּוֹם, יְהָלִינְטָה,
טְהִינְקָה — Tirkias Iazinta Hanika (לְסָס בָּבוֹ וּחוֹמָה). שְׁלָצָת חֲנִיתָן מִן הַכּוֹלֶה
כְּאַמְתָּנוֹתָה קָן: קְרִיסְטָלִיתָה, חְזֻומְלָהָלָה — Cristalita Isumralda (דִּיאַסְפָּרָה
(מְלָטִיךְ טָס וּיְטָפָה). חֲמָנוֹ כָּלָעַ חֲכָר כְּמַפְכָּלָנוֹ עַל חֲנִיתָן יִקְרָותָה כְּהַלָּה
כְּתַעֲנָגָנוֹ מְלָל מִיּוֹפִין, וּמְלָל מַעֲכָנוֹ לְכָבִינוֹ וּכְפָזָתָיו לְסַמְתָּלָל עַל חָנָל שְׂיָקָה וּסְקָרוֹת
חָזָה עַל שְׁטִישׁ קְשָׁתָה לְנוֹ לְסַפְלָד מִצְטָה. וּחְזָה פְּטָמִים טְזִיקָה כְּפָרְלָהָפְטָמָה חְנָדְלָעָהָם
לְסָגָנוֹר כְּפָתָח כָּל חָרְגָן כְּזָכוֹכִים, וּכְקָאָנוֹ מַמְנוֹ שָׁלָה יְמָאָל לְעָצָות זָהָב.

וְיָהִי כְּחָכָר שָׁלָמוֹ שְׁנֵי יְרָמִי לִימְדוֹי הַלְּסָ פְּרָלָהָפְטָמָה חְנָדְלָעָהָם, וְתִגְעָשָׁה קְנַעַת
לְקַבְלָה עַל כְּמַפְלָשָׁה כָּל מַגְנִים כְּלָרְקָי כְּהַמְּעַלְמָהָרְסָטְרִיטָמָקִי מְזוּעָהָוָס, עַתְּמִיִּי
הַזְּמַשְׁׁמָרָעָתִים כְּנִימִי לְפִי כְּקָלוֹוִיס כְּגַלְדוֹיס טָס פְּרָלָהָפְטָמָה חְזָקָן חְנָדְלָעָהָם,
בָּתוֹן מְהָלִיחָנוֹ וּבָנְגָלָהָהָה פְּקָהְלָפִיטָהָן וּוְיָלָמָהָן עַס טָועָר חָזָקִים וּיְדִילָהָט חָצָלָהָלִי
הַחָלָר כְּמַקְהָס מִמְּרָי כְּפָרְלָהָפְטָמָה חְגָדְלָתָהָם לִידָהָי הַתְּבָנָהָה כָּל מַגְנִיתָהָפְלָחָי
עַל כְּמוּעָהָוָס טָזָה. וְהַזְּיִקָּה חְנָדְלָעָהָם מַמְנוֹ שָׁלָה הַתְּמָהָה הַתְּבָנָהָה
יְזָרְעָמָהָה טָס כְּנִילָהָהָה וּוְיָלָמָהָן מַלְמָתָהָהָה חָפְצִי צָמוֹק כְּמַעְזָהָוָהָה כְּכָרְחָזָהָוָה.
יְעַן כִּי וְוְיָלָמָהָן פָּסָה יְתָה לְוָי וְפָסָה בְּחַכְמָתָה כְּחַרְכָּעָהָלְגָנִיכָה, וְטוֹמָה מַשְׁתָּוֹקָה מִלְּהָלָה
לְחַכְמָתָה כְּזָהָהָה וּנְחֹזָהָה לְעַקְעָותָהָה מַקְיָוָתָהָה כְּסָוָוָתָהָה וּבְמִוּנָותָהָה. וְשָׂוָל חְמָל
לְיְקָנָס לִי יְלָמָהָהָה מַזָּה, כִּי שָׁטָה יְסָוָה לִי כְּנָעָרָה לְחָזָקָה וּלְפָעוֹר הַתְּבָנָהָה כָּל סְדָרָה
כְּמוּעָהָוָס כְּלָהָיָהָה לְזָהָר. חָנָכִי כְּבָטָחָהָה לְפָרָלָהָפְטָמָה חְגָדְלָתָהָם נְמָלָהָהָה צָקָהָתָה. הַחָלָר
כְּפָרִילָה מַמְנוֹי כְּפָרְלָהָפְטָמָה וּיְגָלָכִי בְּכָלְכָתָהָה פְּלָמָהָה וּחְוָקָה, וּוּמְמָלָר צִוְּיָהָה הַתְּפָעָדָתָה
כְּמַפְלָשָׁה טָס כְּמַפְמָהָמָה כָּל כְּמוּעָהָוָס, וּנְחֹלָמָהָה הַזְּהָרָה חָלָמָהָה
וּמַקְגִּים כְּרָחָצִי עַל כְּמוּעָהָוָס.

עֲבָדָן הַזְּהָרָה כְּצָנוּוֹת וּמַתְּגָנוֹת מַלְמָתָהָה כָּל טָס וּבָוָה כְּתָוָב לְגַמָּר :

„הַלְּדוֹן כְּכָבָד, טְפָרָהָפְטָמָה טְרוֹזָהָהָה מַהְרָעִימָעָל !

הַלְּיָוָן מַזְזִיל הַמְּכָס צְהָוָרָה גְּדוֹלָה שְׁמָלָהָה לְסַמּוֹד טִיפָּבָה הַתְּבָנָהָה כְּמַוּנָהָהָה וּלְקָסָה טִינְכָּס
פָּלָוָה מַדְיָוָן יְזָרְעָמָהָה לְסָסָה לְוָכְדָוָן כָּל מַיִי הַזְּוָנוֹת טִיקְלִיסָהָהָה שְׁמָס כָּל
מַחְלָקָתָיו. תְּמָמָנוֹ וּתְמָמָנוֹ חָוָתָס צָלָל יְזָרְעָמָהָה וּזְזָרָעָמָהָה צְקוּלָהָהָה לְלָס צְלָלִוָּת
וְלְזָנָן כָּסָס כָּל שָׁנָיָה. מַדְעָוָה כִּי שְׁמִירָתָה כְּזָוָמָל שְׁקָוָן טְמִילָהָה חָלוֹתָהָה סְיוֹה, נְצָמָהָה מַהְלָר
לְבָלָטִי נְחָנוֹן לְדִכְךָ טָל מַפְתָּח פְּתָחָה כְּמוּעָהָוָס הַזָּהָר וְלְכָלְבָדוֹ כָּל שְׁמִירָהָה מַטְוָלָה.
וְצִוְּתָלָה כְּאַמְלָהָה מִן סְקָהְלָפִיטָהָן וּוְיָלָמָהָה וּפְרָחָקָה הַזָּהָר לְגָמָרָהָה מַלְמָהָה הַזָּהָר כְּפָרְלָהָפְטָמָה,
לְמַטָּן

חישן חמשה

טו 29

למטען לנו יקלת נסנוועהוס נוק של נגנבה גדולה וחטבנה. זכרו תוכרו טיטר כל דרכיו
אנגלהת הוות, ומחייב מונחת לפני טיעיכט חמיר נוכרכו:
דרכי פלומכ ברנטו כבוד וארצה.

באשר נאנמי מכמג זהה בטומומתי וככלהי מהר, כי לנו יכלתי לפצין מי פוח
געל מכמג זהה. ואחרי חעכונת רזיס נאנמי טאמכתז זהה לנו פיש
כחם ליהע ול לכתבו, כי מהין יכול היה זל לדעתן מן פסדריס וטהוננות פל
סמוועהוס, וטהווע נטמל כלילא רק על ירי פצומל חזקן. لكن רזינווט שוז רמאכט
נכמג עעל ירי מיאליך הלי וטמקוליך הלי צית למועהוס. וועל סכלמי מן סגנון
פמאכטז זהה טאמטו וואו הוהז וידוי צהמת, יונן כי נכתא צרנגי הוהנה ורגזוי
כבוד. ועל פי כל פחצבן שוז ירעטי פמאכטז קוז יט לא חיצות גדולה, וכי דעריס
פאנקליס צו בס קראוטס להמת וועל לזראל כליל זה. הקטני הות פהאנקליס שיט להם
ידיעה בעניין למועהוס, ולהייתי כי רק בלבשת פהאנקליס האלה שטס: אפליהפעטל
הנדיעוים, צטו מהליהן ובען גילא אקיהפעטלן ווילסמן. אלמי כן חפטמי צהוב כהווע
נכתיס האל נאנמי, ואחרי עיון צחצנן ודעט להוועי טיט לדמותה טואר כמכו צל
פמאכטז קוז לכתא ידו צל אפליהפעטל הנדיעוים, כי לאיוט שהרנס הומיות פיז
דומות ממש לפהומיות צל פמאכטז מעודח ממתקפת מהניהם ארליך טאנטן לידי
אפליהפעטל הנדיעוים צוותה כמתקפת שטחתי. וטהונלה השות ידעט כרול טאנטט
זידי אפליהפעטל בעלהו. ובכן נפלתוי מולד שעוד יומר ווועל. כי לנו יכלתי לטצין
מלוע כמכו הלי מכתא קוז נססמל כליל שטס. נס מלוע טינט נמאכט קוז חועל
כתא ידו, למטען לנו הרען שטוח אפליהפעטל כתאו. ועל כלס טיט נבי נוקט מולד.
בחפטני מי יודע מטה שטווולע לו לאפליהפעטל הנדיעוים על הדרות למועהוס. ואולי
נודע לו צפוד פגנESIS ופודרי לילא מזקקיס לאפלון כלילא צהוב למועהוס ולנטוות
זו נגנבה גדולה. זו גמלתי צרטני נכתה בעלהי אל אפליהפעטל הנדיעוים ולטהו
הומו מטה טעומו צל פמאכטז קוז. אלל ניחמתי ממהתנמי הוהה כי נאנמי טזין זה
דרך טוב לפני. כי אלל הדריכו הות נהמת אפליהפעטל כמכו, קרי גלט סיוף
שיט לו טנט כמוש צו טרולא טאמכתז קוז יטס צפוד ולמי ישא גדרע וניכל שטאוח
כתאו. ועתה הות הוהל הומו צו, חיין ספק שיומל, כי היינו יודע מכם. ותחת
נטקן הוהה מוקלקל. لكن פהחלטני שמוועט נבלתי הדריכ עמו כלל מאה. בקיול שאל
מעין פמאכטז קוז נטהל הלי מודה סטימה בלין פטלאן:

אבל זות נאנמי כרול עלי מועל בחמות לחוק מטוס וטהוועה הנטמיאת צל
סמוועהוס עס כל מהליךויו. וננה על טימיס לנו טיט לי כל כד פהה
גדוול, כי צויס חיין רשות להאנטס וליס ליכטום, כי הות שטט פצעלית צזקאל טר
שעה חמימות כערב. וכפהה אל כל מדר ותדר מן סמוועהוס צומדים קומלייט
פמניגיטס

חישן הבושפטען

המוציאים טוועכ ביעיס פקוחות ומתקנות את כל ליט ווועט היננס נאכט את פמוועטלוט. ורק על הילט פודט פמדט פמד. כי פלמנס טהפטים וטהלנות גאנרייס פיעט כלילט עס צרייחי גראל ומוגראות חיקות וגולדות. ומלאך זה בכל נ' קענות צלייה נטעויל פטומל פזקן וכיננס בטור פמוועטלוט וכודק כל חדריו ומחלקתו חט הכל נמאט על מכנו. וזה פטומל פזקן ציודט לכל שטוח הי' מס'ין. מכל מוקס ילהט. הי' גלאה הי' פטח נסאל טיך צהפטוילו ייכנוס צו אל פמוועטלוט פאטמל, הי' הי' גלאה הי' הוועט כומל חאנט טיט ביכולת לאגנץיס גאנזות טס מהטראת וליכנוס אל פמוועטלוט. מתקנות צהילא נבלטו האט מומו וליג יכלמי להנטקט. הי' לאמטי לי האט פטומל פזקן עט פוד טני טומלייס מן טומלייזומט טישו צוועטמי, וחפהו ובדקנו האט כל מקומות פמוועטלוט עס כל מחלקתו גאנטו כהלו ומערטו. וליג מליחנו מוקס דמעט ותלאט. הי' חוריין כדרקי צערת סג' פטומלייס כל חילוות ומגדלות טל פמוועטלוט, האט הס פגנויליס כהלווי לאס. ומלאהו הכל צפדר טווב ונכוון. הי' נטקט רויוי וייח לאטי. הי' האט מעט האט ויגלאה לאמטי עלי צלאה האטך כל קד רק טל פטומלייס צלאר, וככל צקל ונקל צקלמי ובדקמי צעלמי האט פמוועטלוט עט כל מחלקתו ולבקומו הילינו ומנדלוינו, האט הכל נמאט על מכנו. וכדי נאכט ולידך סגנווות יקרות הקטנות צמאותן, וגולדות וחקוכות צהילוונ, צטמי עט האט מזקפיים למגדלית האט כה קראיש מהה פערמיס כהה, למטען חואל לרוחוון טוועט, האט לעט מיט כלוס, גס האט לעט נאכט האט הי' זני:

עברן הי' יומט האט לאגעט סמכתא צלי טס, והאט צדרקמי מורי יומט ציומו צכל צקל ובקל האט כל פמוועטלוט ומלאהו. ואגס פלאה צמאנצטמי לאזוק פיטוב האט חנן צמאנט. וטנא נטאלמי מליד מיל ורעדס היחוווי, בלחווי פי מסכיב נקי טוליס צוועטזוט צס טק האגנץ ניכריס וויליס פיטוב עט מאנזות צוואג מדיליס קטיליס טאנטאו עט ידי כל' חד ודוק. ונס טיט ניכר פיטוב צהילו צצט פהאניס חזן יוזצוט צמילוחוט טוועט כהלווי לאט' צטוק הנטאנזות כהו טרהייטי חותן צטעה טארכה לי הי' צפלחפטעט האנדערטם. האט טומדי ברגלייס לוועדות עט לאו ווקא אלל חרגו צל זוכית טמונט צו חנן צמאנט, וליג ידעתי לאטוט טוות צנפטו מה לאטוט. יאנטוי מרה עט רועז מולי ווייזלטט. כי זס מעט טעלטה צידי לאטמר על רגלי. היגאנטי מרה עט רועז מולי ווייזלטט. כי זס מעט טעלטה צידי לאטטיג מטרטה צטוגה צוות מאטמאט. ונטה טוועט לאט טפנוי רק לאכט כלה צוון סטודויס סוחט. כי כל האטטטט טפיל פטומטלה עלי וועל זאורי נאומל. כי פאנטאי צטמילטוי וואנטאי, כי חזן זס דרכ' קטן נגנצה צל הייל יקל וווחמד צו. וכל קעטט צטפיש פמוועטלוט מהט פאנטט צפלחפטעט האנדערטם לעט נאכט כל גנטה כל קראט כל גנטה פמוועטלוט.

וועטה

חישון המושב

פ' 18

עטפת עוד כלהקית ממתקני פלוס גנבה גדולה כולה.ומי יודע מה יקרו טעם הכניס
יקירות פהן. מהס יש לי מה לאנתק בזס לפני סממלה? :

אַבְלָגָם ייחמתי מיל על מחצתי קוחה, וסבנמי שahn זה דורך יאל לפש נברם.
כי גם חכרים! מה חתמי, ומה פצמי? הכל כל אקל מלהה ידי נפקות
כiami עטמי כדי לחקק בטמילים כל פמוועהוס. וכן יעדו עלי כל שומלי סמוועהוס.
ולו עוד חלך כי הס חכראה, או לנו תביס כל ספק, רק כל חייך יחלץ צויהו,
טהני בעמי גנבי שפט פלאניט הלה, וכלהממי עס פלאניל טיקל בס כה
למונלו צמדיינס החרם, כמנג האגיס. חבל הס לו אנדרה, והוא הס מהצער הווי
סאממאלס צמאנל זא, והוא הס יוטינו הווי צניט כהטוויס, מכל מוקס לו יסיט
זהה יק חדד צלנד, והוא לו דכל בלו. ועוד יכול לטאות כי השם זכלו צדין
מצית סמאנט. כן פטראלו ממחצנו זאומו פעס כלס ופנס כהס. ממחצנא קאניס
לדפס החרוי ממחצנא פלהזונס לאטלה ולנמה, כהקל יילדטו גאנגליס הגדלויס צל
סמלכגע להורי ברהענים. כך הטעמי ממחצנו זאומו להז ולויז גאנט, מד
שכמונע נחכלב דעת. על לנו פלאניט כמו מטה כהן כל אגן מעמסה, מד
הקל כבדה עלי נצמת רומי נחפי. עיי מסכו מלחות ודרמי כי מוד מעט הפל
הלה ווועטלך:

אַמְגָן רומי טמעולד זקלטי. פניי מסל אל פטוחה-ציתים, צויהו הות כימ-
מקטני, לסתמי לי קאנ-מקטלה ווועטמי הוויו. האטכלמי צהדר טס צל
טמוועהוס החת טסה וווחת טסה ווועלמי מנטן. הוא נמחזקו כחותי מעט ודעתוי
כמיאג עלי. בסה הות קאנ-מקטלה זא הוכל כל ימי מי. עטן האטכלט צלו טיקל
הות זאומי, גויס הות כל ממחצנו זא ערעים ווועטיכס מטאוס לטא, וגס טיקל ככדות
מעל לנו. ונפקחו עיי לזרות כי טוב טנווי לאטיאכ על יסוד חזק, נכלמי הרים
שפֶל צעוי, בסה רום ומלו פהה. כי הא נטפֶק כה, הר זהה טוב לפֶי רק לנט
נס סהמת, וטהני צעלמי הומס לאודיע מוש הא כל טר טומלייחרט
הממחפֶק זטמֵי הנט. כי להזיט וויהו לאטן טל ידי כלו סמונס
שפֶעטערה-זקלף. הא נחמת נחכלטו חנניש טיקלות נל מזיפות. וכהקל יטודע לאט
טנומת גאנט כלן גנבה. הוא יחצנו עלה לחקור ולדרווצ למחפֶק הות גאנט. כי הלא
מלומדים טמאס לדרכ זא, ומועל יפהו כל חדד הא זורעט צענמי הות סגננה:

טְרִם טאנדעמי מוש לאטמאלס קרהי זלי טומל-ליאס טוקן ומקרמי זס צמאל
כרהוי צליות סהמרונייס. והוא לו טאט בילוות האטמיגיס נצ'יהם האטג האט
באל בית טמוועהוס, הוא הא קרניט צהיזו ליאס רנט וווקל אקלה צהיזה פס צל
בית טמוועהוס. טומל זוקן כהן לי מענה, טאו טאמל טיעט בילוות האטמיגיס גאניגו
פמי. ווילר כל צלא טעות האטאלן כל פרדי טמוועהוס לאזוק האס גאניג כל עט
מכועט

חישן המשפט

מכוון בדרךנו פמיד. לנו ראה לנו שאעט טוטן צווי. האת ששהומל הוקן זה שפלו
שי להודיעו לנו על מה ולמה חי שוחל חומו כה, ומה סיבות מזומות. אבל לנו
חביבי לאגרא לו מלהמת ממזוכמי, מעד ח'רל המן מקרות ידועה פל חזות האקליה זה
אל טוטרי קמונטה :

שעה, עטיפות בזקן התייכני לפה רהט כטוטרים וספרתי לו כל האקליה. וזה
נטומט מלה ווועק: **גענצה גדוול כוות מהול גזוי שמך לנו נטומטה**
שול! טליינו למאכל ולhmaו כל הטעניש קיס למחץ טימט ולגלאט הגנצה. ואהאל
יטוב דעמו כל שיל השוטרים המל לי, שאדריך פטוג בעית פוש טדרנץ ייטה טדרין
כמוד, לנו יטפרנס לכל קנדער לנו מן הגנצה, لكن פקד טלי שולכי האך בלאדי
מיד לניטי, ואחר כך יזוז פוך אל קמושהוס עס טוטרי הרץ, וככל ישם נטפה
במסטר לכל יורט לאחץ זור מכל האנטה :

בעבור שעת מחת נמליך בטיות פמושהוס לרוץ הטעניש ממחטא בגנדי הייך פצוט,
ועמו צמו טוילו טוטרי מלט, צויסט טיש גס האך מהל שטוח מלומל
ומצען גדור על האניש יקרים, ונקלא **"עקספנעלט"**. שאקוויס ודראט טגענטה במאך
המושגיות טיש בנטאל וגאטל. לביר מרטה מהל נטומף ווער על ירי פתקויס ודרויס
טלאט, מה טמלוו טט האנג זוכויכט אל מטען חמפעט, טטיש מונם מילוד
צחתייכט ניאר טט האניש, טטיש ערונן הגניש ועס מותה מקיקט טומומיות אל טט.
האניש מהצן לטליונט, טטיש נלהט אנטאמקו ממוקמען על ירי הייך זל, כמו טגענוו
על זה קמורייס סלקיס טטו על מנטנות האה, האל מנטיב להמן טט האניש
הטליונט :

אַמְגָןָם נטהלוו כלנו וגטוממו מלה נטהלוו כשלוחות לנו טעקספנעלט על ירי בחינמי
טגענטה עס כלו סמכוו **"טפנקטולאַטקהָפּ"** טהוון טט האניש טגענטוות
שניכל טגענטהו ממוקמען, אין סבב האניש יקרים חמותה. האל טט האניש פמחתוות,
וכן גס הומן טט האניש גטוממו מזוחן האל הרגן, אין כל מויפט טגענטה מון
זוכויכט מלוונט. חילס סטומה וונפלגה טיש כל העניין האל כלנו, ואין הייך מהלנו ידע
מה לטענת על זה טנאכל לטבין מה טימה מגמת האניש. ולגענול שתקוויס ודרויס
תאנאל כסוד, אין טיט צהפקות לטטומת ציעינו כלוחוי, טיטימל כל מהר חות דעתו
זה טט צמוך למושגיות, כי פמדעו טלט יטמשו לטליינו הייך זל, لكن לאעט
לפניש טאנל צמו כל מהר מלהטנו צלאהו אל תוך מטעוי טהאל צוות המשגימות וטט

גנאל מה טליו לענטה :

אַבְלָל גס האלי צמונו ליילו לטאגיג מעין האניש טנטלהה זויה. ואין פוטל
למירס סטומה האה. מלווע האל האניש יקרים שאהומיות יעכל טגענטה
ממוקמען וגראטה מסניב לבן קמורייס טט כל כה. ואן האניש האנטותה זל ניכל כל
טליין

חרץ כל. ושור נפלת לוח הרכב צבאי כלו, מרווע לה נגנו גס צפת הוניכס רעליזות, כי כל נרכחה בפניל בוחן בכתה חכמי כוכובית כוננות מבעזון כייד הוניכ. ומודע לה פתליך גס שאל צפת הוניכס סהמאות לכווע בעזון סהניכס פמושופט. אבל רק דרב לחדר נודע להו מן פמקיפות וככמויות טענו, והוא שגנו גס חכמי יקל לתחמונאות מן חנן פמקפט, ובקע בעזון חכמי מושופט הוניכו רק צח חכמי יקל לתחמונאות מן חנן פמקפט, ובקע בעזון חכמי מושופט הוניכו מן זוכית מלוונט. נקלחתי לפני כל השומרים של האקלה ורליכת וטלהני, אם כן לי היה חדר על חדר מן שומרי המושחים, והט לה ריחמי ציוצים שהמלחונים היו טנו זההנאות לחדר מן השומרים חכל טולר צעני הייז פמאן כל. ובזיל טיס לנו לחוך על שומרי יומס. כי על שומרי לאלה סוקן צוובב טס תמיד, ידענו כלו טאן לחדו מוזמך, כי קוח חזק זקן מופוטס ליהון רום. וככל קוח שומר טס געלך להנישט בנה:

זההן זכלתי דכל מהל שמתועל כי על ידו רגע פמפעלה קלה מן טוי שומרי יומס טיטויס. לחדר מוסס סיה מוקמו תמייל האל ספתה כל זה סמדר טמונה בו חנן פמקפט. וטהני טיט מוקמו האל ספתה כל מדר פקורים. זכלתי טרמיי ביוס מהטול נזוקן לאחד נפתחה המושחים, וטהני טיט שומרים טיטויס גנגטו יחדיו האל פמה סמדר טמונה בו חנן פמקפט, וטוי מדרליים זיניס צפפני יפה. זמאנתו סמדר האל להנרו: "מה פה זה זבדה טנליה מלחוק מונם בתוך הרגנו טיפה כל זוכית ומפקת יופינו קליי חור כל גויניס קווינס על כל האהלה"? זענטו מברנו: "מי נא לנו והו לטעינו סכך רוחות. האל טס מונם חנן פמקפט כל סכטן בגודל, האל טיעום פרען שרגו בתוך בית מקרט, וישראל ממען מה כל סכטן בגודל, האל טיעום פרען שרגו בתוך בית מקרט, וישראל ממען מה צנפרלו מלבות טוי האל על נא". האהלי בן טומאני צמיי גאנמות עמווקות צנפרלו מלבות טוי האל פקומליים טיטויס. ומיד נפלרו חיק מההו וחוינו כל מהר למקומו. כס דבבו צפתה יטליח ולען ידען טהני מנין לטונס, לנן לה גאנטסו ממען. לטפי וס חולי יכול לטאות לאפיל טלית הייז חמד טיט לטס ציקות לגאנטה פגדולה רוחת. האל חיון מובן חייך יכול לטאות וחוח, וגס מרווע לה נגנו חת חנן פמקפט כלו. זאת טיט חידס פטומה האל חיון לה פערון:

צענוי שומרי-הלה מזווידי פדר היטוילים טהקו על דבבי, וויהמיו טאן זה יטוד לאפיל בנטול זה חדר מל קני קומליים טיטויס. האל טר השומרים נפל על סמיהה צוותה טטולחתי מופי צלי חנן חומטי ודעתה גלוות. וויהמי אל השומרים גליים: "הו בן קדרל כמו טהמס טומקים. חכמי מהמין קהלי טיט טיטויס יט לחזרה חומט גאנטה כוות. וגס כי יט לחזרה האל עזו גאנטה לטס מזון, כי אל לאיל מכהן חמפן כו טנטהיל לאס בית מקרא, כי קדוש בעיניסס חמוץ כו מהל. ובגן עליינו גאנטה לדרך פוט, נקחת את טוי קיטויס קהלה למקלה ורליכת ציר חוקה על

ח'שן הַמְּשֻׁפְּטָה

כל ידי הַמְּלָעֵס קָסִים". מכל טענומדים בס נו' נמולח בינו' בס חד חסר ימלח לא
פי כל סקוטריס ויסטרת לא דבורי:

אחר כך קrho של גזוטריס לפניו הם שומר-להם סוקן לתקול ולדרוך היוו, וכי
הטמול לפניו. כו' נתקול ונדרוך בטולות טונות כמו טהני עליומי מקרתי
היומו צזוק. וגם לסת בטיבחו חומן בטולות כמו טהני לי בזוק. חבל דבר חד
נטוחך טל ידי הקי'ת של גזוטריס, שטהל לטומל השקן למול: "ה'יך נחל'ס צעריך
חו'ת טי טירוס שמורי'וםס, טה'ס הנט'ס נהמ'ס קאמ' ? ויטנה טומל השקן :
"ה'ונו ה'ג'כ'ר ! כן הא'נו נו' מה'נו כל דבר רע, וצעריך נלח'ט לה'נט'ס
מו'וי לב יומל מטה'ל אטומ'יס, כי אה'ל הא' מטה'ה לפט'םס לא'על'ת מפי עטן
קטולות וה'נו מנק'ס מ'ס טימנו לי צמ'נה קנס'מקטולת, בס' מ'ת'ס לא' מוד. ו'ק
לפעמ'ס ט'ומ'נ'ס לי הי'ז וה'ז'ס קנס'מקטולות, ט'יט'ס לי מה' ל'קטר צ'ל'ס כדי ט'ל'ג
הי'ן, וא'ט'ול כה'ל'ס כל'ו ט'יט'וד'יס ל'ט'יט'ס פ'נ'ה ט'ר'ת, נו' נק'ת'י מ'ס כל'ג
שיט'נו לי קנס'מקטולת, ו'ק'ס ט'ה'ל'ו ה'ו' ז'ז'ט'ון : "לענ'דו'ו השקן ! מפי
מש' מה' כר'ו' ט'ל'יו, ו'ז'ז'ה י'ס' ט'ל'ג צק'ת מ'ת'נו קנס'מקטולת ? הא'נו
מע'מי' ל'ס צ'מ'וק ל'ה'א' : "כל' ט'מ'ק'ס מה'צ'יו' מ'ת'ו' פ'ר'ה פ'ע'מ'ס. מ'ק'מו' צ'ין
קס'מקטולות נ'ל'ו'ס נ'ל'ו'ס". בס' ש'מ'חו טל' דב'ר', ו'ו'ל'יו'ו' כל' חד' מ'ס מ'ל'מו' ט'י
קס'מקטולות ונת'נו' לי. וכ'ל'ס אה'ל ט'ג'צ'י קו' צ'ט'ט'י קק'ט'ה'י כל' ה'ר'ג'ע קנס'
מקטולות, ו'ז'ן ט'ז'ז'ס ל'ס' צעריך ט'יט'וד'יס ט'ז'ז'ס :

שר' ט'ז'ז'ס פ'ק'ד על ט'ז'ז'ס השקן ט'יל'ך ל'ר'כו ו'ז'ז'ו'ו' ט'ז'ז'ס מ'ח'ס'ס נ'פ'יו נ'ו'
יס'פ'ל ל'פ'יו כל' מ'ס מ'ל'מו'ה מ'ל'ג'ל'ה נ'ל'ק'ן ו'ה'ק'ל'ה כ'ל'. כה'ל'ג'ל'ה נ'ו' נ'ט'ומ'ל
ש'ק'ן הא'ר' לא' ב'ל' ג'ט'ו'יס : "ו'ע'ט'ה'ה'ך' ת'צ'יו' מ'ס ע'נ'ן ט'ג'ט'ך' ז'ז' ? ט'א'וכ'ל'
ל'ו'ל'ג'ך' נ'פ'טו'ט', כי ה'ל'ה ט'י ט'ז'ז'ס ט'יט'וד'יס כל' כ'ר' ט'ו'נו' לא' ס'מ'ס, ט'ל' ט'ינ'ק'א'ו'
ל'ו'ל'ן צ'ג'ס קנס'מקטולות נ'ג'ז'ו'ל' השקן ? לא' ! ז'ה'ת אל' ט'ל'יכ'ו' צ'ל'ג'י נ'ה'מ'ין כ'ך' .
ה'נו' לא' כ'ן ה'ח'צ' . ט'ל' ד'ע'ט'י כי אה'ל ו'דו'ט' ט'יט'וד'יס ע'ל'ו'מ'ס צ'ד'ע'ט' ו'מ'ר'מ'ט' ט'ז'ז'
ל'ס' ט'י ט'ז'ז'ס פ'א'ל'ה' קג'ז'ז'ז'ו'ק'ט'ו'ט' ט'ג'ט'ז'ן ט'ל'ס' ז'ז' נ'כ' פ'ל' ט'ל'ד'מ'ה' ט'ל'
ס'ה'ל'ס' ט'מ'נ'ט'ן ה'ו'ס' ו'ז'ז'ה' ע'ז'ז'ס ל'פ'יו' . ו'ז'ז'ה' השקן אה'ל ק'ע'ל' קנס'מקטולות
ט'ל'ס' נ'פ'ל'ה' ע'ל'ו' מ'ל'ד'ו'ה' ו'ו'ל'ן כל' ה'ל'י'ה' . ו'ז'ז'ה' נ'כ' ט'י ט'יט'וד'יס ט'א'ל'ה' צ'ט'ז'
ט'ז'ז'ס, ו'ע'ז'ז' ז'ו' כ'ר'ל'ו'ס . ו'ז'ז'ה' י'ז'ע'ט' כ'ו' ו'ז'ז'ה' צ'ל' ט'י
ט'ז'ז'ס פ'א'ל'ה' . ו'ז'ה'ת אה'ל נ'ו' נ'ג'נו' ש'ה'ל' ט'ה'ג'ס ט'יק'ר'ם, כ'ו' ר'ק' י'ע'ן כי נ'ג'ט'ו'
צ'ה'ל'ג'ל'ג' מ'ה'ז'ה' צ'מ'י'ע'ת' ק'ו' ו'ג'ר'חו' . ו'ה'ל'י'ה' נ'ג'ה' ש'ה'ל' ט'ע'כ'ו'ה' ט'ל' ל'ל' ה'ה' . ו'ב'צ'ב'ל'
ז'ה' פ'ח'ל'יט'ו'ה' כ'ה'ג'נ'ס' צ'מ'י'ע'ת' ט'ל' מ'ז'ו'פ'ו'ת', כדי ט'ל'ו' ט'ל'יש' נ'ג'נ'ט' נ'כ'ל'ת'
ו'ז'ה' ל'ג'ז'ז'ה' ט'ז'ז'ה' ט'ל' ה'ח'ר' . צ'ק'י'ו' ש'א'ח'ל'יט'ו'ה' ל'ת'ג'נ'פ'ל' פ'ת'ז'ז'ס צ'ל'ל' ס'ב'ה' ט'ל'
מ'ג'ז'ז'ה' צ'ל' ט'י ט'ז'ז'ס ט'יט'וד'יס ו'ל'ע'ז'ה' ה'ג'ל'ס' מ'פ'ז'ק' ח'ק' . ו'ה'ק' א'ס' נ'ו' מ'ל'ג'ל'

הו^לס מוקם יוכלו פיקודים נאכלי וטס יו^לנו לחקירה ולריש ציל חוקה. עלי פקו^ר טמיזים וכלה^ה חוק סטטיקה כלל ליטא, וטיטה^ה כלל נסור. לי בסכל גומן טהור^ה גומן גוף פלסט לאל פרנץ ינוך ווער פגנץ פעס שנית כלילך למוחרה ה^ת מליה^ת ולגנץ גס קאר שטט חניכיס טיקלום טנטולו בתקן סונקפט :

בְּלֹאָה פָּטוּחַ בְּצֻעָּה כְּהֵלָה מִרְבָּה עֲלֵיכָה שִׁינְמָס אֶל-שְׂנִי סְפּוּמְלִים כִּיסְוָדִים סְתִּינְפָּלוּ עֲלֵיכָה שְׁוּמְלִיחָק וְעַטְוּ חִיפּוֹת גְּדוֹלָה בְּמוּנוֹתָם. הַכָּל נָהָר מַלְחוֹם. לְהָרָבָה טְבוּכָות וּמוֹרְגָּלִיות, לְהָרָבָה חִזְקָה. הַרְבָּה מַלְחוֹם חִזְקָה אֲכוּלוֹת קְנִיטְמִקְנָרוֹת מַפְשָׂה יְרִיכָּס וְגַס חִזְקָה לְלוּחוֹת קְטָנוֹת טָס שִׁירִיס אֶל-סְמִינָה. שְׁטוּמָרִים נָפְלוּ תַּל מַלְחוֹת תְּחִילָה, וַיַּמְפַצֵּן צָוָה שְׁקִינְתִּמְקָנָלוֹת פְּהַלְלָה כָּס דְּלָפְחוֹת. שְׁטוּמָרִים נָפְלוּ תַּל שְׁמוּנָה טְבוּכָה חִזְקָה. וְעַל כָּלְלוֹמִיות מַבָּצָו שְׁכָמָלָה נָסָס מַס טְבָקוֹת לְסִפְלָה תְּרֵדָנוּ תַּל שְׁמוּנָה חִזְקָה. וְעַל כָּלְלוֹמִיות מַבָּצָו שְׁכָמָלָה נָסָס מַס כְּתָרְדָּמָה שְׁמַעְלָבִּיס חִוּמוֹ שְׁקִינְתִּמְקָנָלוֹת. לְכָן לְקָחוּ שְׁטוּמִי כְּחָלָת עַמְסָס כְּמַלְיוֹת הַמְּלָכִים יְבָמָן יְבָמָן עַל יְדֵי מַלְכוֹת שְׁתִּימָה. וְגַס הַת שְׂנִי כִּיסְוָדִים שְׁכִילָוּ עַמְסָס הַקְּהִילָה, לְמַעַן יְבָמָן עַל יְדֵי מַלְכוֹת שְׁתִּימָה. וְלְטַוְּקִיבָּס כְּמַהְמָלָכָה כְּדֵי לְמַקְוֹר וּלְדַבּוֹת חִוּמוֹת כִּיל חִזְקָה תַּל דְּנָרָה שְׁגָנָנָה טְזָה. וְלְהַמְּלָכִים שְׁנִי כִּיסְוָדִים לְהָרָבָה הַלְּבָשָׁה מַהְמָמָה עַל הַלְּבָשָׁה חִזְקָה חִוּמוֹת טְבָקוֹת וְפַטְעָה כָּס נְהַרְלָת, חִזְקָה שְׁנִי כִּיסְוָדִים לְהָרָבָה הַלְּבָשָׁה טְבָקוֹת עַל הַלְּבָשָׁה חִזְקָה וְפַטְעָה כָּס נְהַרְלָת שְׁנִי כִּיסְוָדִים עַל דְּנָרָה טְבָקוֹת הַלְּבָשָׁה כְּנִילָס קְנִיטְמִקְנָרוֹת לְמַחוֹת, שְׁכָמָלָה זְהַת מַעֲטָס שְׁנִימְפְּסִיס עַל דְּנָרָה טְבָקוֹת הַלְּבָשָׁה כְּנִילָס קְנִיטְמִקְנָרוֹת לְמַחוֹת. שְׁכָמָלָה זְהַת מַעֲטָס הַסְּמִמְמָקְלָה. וְעַל כָּן יָעַקְוּ כָל שְׁנִת לְהַמְּלָר : «פָּלָה שְׁקִינְתִּמְקָנָרוֹת הַהְלָל מַעֲטִינוּ לְעוֹד לְקָרְבָּנוּ לְקָרְבָּה חִוּמוֹ, וְהַזָּן חִוּמוֹ עֲשָׂתָּם כָּל מַמְתָּר נָסָס ! » גַּס נְמִיאָת וְגַנִּיאָת יָעַקְוּ כָן בְּכָci גְּדוֹלָה. הַכָּל כְּשֻׁמְרִים עַמְוִידִים טְבוֹרָתָשׁ נְמִמָּשׁ רְכָס. לְקָחוּ שְׁכִילָוּ וְלְכָנוּ :

אַמְתָּה אֲדֹנָה כִּי בְּחִילָה נְמַפְּנֵל גַּס לְכִי מַעַט מַדְכָּרִי כָּל פְּסֻוּרִיס, וְמַבְכָּתִי הָלִי
הַמֶּת סְדֹנָה צִים לְמַהְוָה חַטְּפִי פְּסֻוּרִיס צְגַנְגַּשׁ טָוָה. הַוָּס מְהַלִּי יְסֻכָּב
פְּלָטָה לְבָנָה שְׁלִין זֶה כָּל יְסֻד לְקַעְנוֹד טָלוֹ חָקָן קָל. לְכָן אַמְתָּה לְמַזְכָּב עֲלוֹת
וּמַחְצָוֹת אַרְךְ שָׁׂרוֹל צְעַלְנוֹי לְקַפְּתָר בְּתוֹךְ סְמוּעָהוֹס וְלִלְןָן שָׁס חַוִּס לִילָּות בְּמוֹר.
וְחוּלִי יְעַלְסָה בְּדִין לְמַפְּסָם חַטְּפִי שְׁגַנְגַּשׁ פְּגַלְגָּל הַזָּס. וְחוּלָת טִיחָה פְּתַחְצָוָלה שְׁהָלִי יְזָמָנִי
לְפַטְּטוֹת. כִּי שְׁנָס צְבִית סְמוּעָהוֹס יְסֻ פְּרָזְדָּל הַרְדָּק, וּמַן פְּרָזְדָּל גַּפְתָּחִיס לְפַמְחִיס
לְכָנּוֹם כְּמַדְלִי סְמוּעָהוֹס. וְכַעֲרָךְ שְׁזָה מַמְוָת לְמַעְלָה בְּתוֹךְ טְקִיל שָׁס פְּמַפְּלִיל בְּזַיִן
פְּפָרוֹזָה וְכַיְן מְדִלִּי סְמוּעָהוֹס, נְמַלְיִיס חַוְּלִיס מְגַולִּיס וְגַולִּיס כְּרַחַת הָלָס, סְפַטְּוִיס
לְנַקְוֹת וְלְסַמְלִיךְ חַטְּפִי שְׁהָלִי כְּמַדְלִי סְמוּעָהוֹט. וְשְׁנָס בְּרַלְמִי לִי חַוְּלִ כּוֹס, הַשְּׁלָל
בְּמַזְקִיר שְׁלָל וְשַׁהְמַלְלִי שְׁהָלִי שְׁהָלִי סְמוּעָהוֹט. וְשְׁנָס בְּרַלְמִי לִי חַוְּלִ כּוֹס הַשְּׁלָל
לְבְנִיצְעָט וְלְרוּחוֹת מַן פְּרָזְדָּל כָּל מַס שְׁגַמְלָה כָּל פְּינָוטִיו שְׁלָל סְמַמְלָה דּוֹ מַזְעָן
קְזִיזְעָט. וְכַעֲרָךְ חַיִּים נְמֹזָק מַן פְּחֹול קְזָה לְוִימִי לְקַנְעָט הָלִי קְזִיר בְּתוֹךְ פְּרָזְדָּל
קְרִישָׁה לְרוֹךְ צָעֵל שְׁמַמָּה לְמוֹת וְרַחֲצָה קְרוֹבָּה לְהָמָה. גַּס נְקַקְמִי לִי חַנְלִ שְׁיִיסִּשְׁ כְּנֻלְעָתִי,
לְלַכְתָּה עַמְדוֹי בְּלִילָה לְלַיְן בְּתוֹךְ סְמוּעָהוֹס, טָוָה גַּסְיִי חַיִּים נְעַיר וְגַבּוֹר. הַחֲלִי סְפֻודָּת
אַלְלִילָה הַלְּכָנוֹ קְנִינוֹ קְשָׁתָר וְנְכִינָנוֹ קְלִינָן פָּקָה סְמוּעָהוֹס לְרָךְ פָּתָת גַּמְתָּה. לְקַחְנוּ
הַמְּפָנוֹ

הנתנו לנו קג'ירזש קטעים, מוחלטים עס כהולי יריש גס נדות עס כל פדרלקה.
עס צהוך ספְּרוֹדָל פְּלִינוֹ צַיְעֵוּ דְּרִיךְ סְוִלְמָהָוֶת קְטָנִים עַל פְּקָרָאשׁ כְּהָלָךְ וְבְּבָנוֹ אָסֶן,
הָלָטָו הָלָל רְהָזֶן גִּיסֶּי לְשׂוֹנוֹתֶת כְּהָוָה הָלָרְזֶן זְקִיל. מְצָעֵי שְׂעֵינוֹ קְלָנוֹ הָלָן תְּזֵרֶךְ גְּתָהָל
זְזָס כָּל חָזֶן פְּמַצְפָּט, וְהָרְכָנוֹ לְרָהָוָת מְזָסֶתֶת:

אחד מְחָקִי וְסְדָרִי סְמוֹוּנָהָוֶת סָוֶה, לְפָהָלִיל צְלִילָס מְנוֹכוֹת קְטָנִים כָּל מְדָרְיוֹ.
וְצַיְוָל בְּמַזְקָן סְמָדְרִיכָס צְנָמָלָהָוֶת צָסָס הְלוֹמָהָוֶת סְיִקְרִיס. וְסָסָס צָסָס צָמָלָה.
פְּגָדוֹל הָזָה צְנָמָלָה צָוְחָן פְּמַצְפָּט, עַמְּדָה צְפִינָה פְּכִימָה הָרְיוֹן עַזָּה הָלָרְזֶן כְּמוֹ מְטָה.
הָרְיוֹן כָּזָה גַּעֲפָה מְתָחָלָה רְתָבָה שְׂוִיכָלָוּ נְאָכָה צְמוֹכוֹ צָנִי חְנוּמִי מְלָדִיכָס (מוֹמִיעָקָס) קְטִיס
לְאָסֶן חְזִיכָות גְּדוֹלָה צְנוּלָס כְּמַדְרָע. מְמוֹנִיעָה לְחָתָה פְּיִתָּה גְּוִוָּתָה כָּל כְּמַלְלָה
„קְלָעָהָהָטְרִיכָה“ מְהָלָץ מְלָדִיכָס, צְהָנָci צְעָמָמִי מְהָמָתִי הָתָה קְרָבָה צְמָלָרִיכָס. הְמוֹנִיעָה
כְּצָנִיכָה סְיִתָּה גְּוִוָּתָה אָל וְיָרָא אַפְּלָרְזֶן צָזָן וְעַמְּסָס סְמָזִיזִי מְמָלִיכִי מְלָדִיכָס. וְכָאָקָל
פְּמַומִּיעָה כָּל כְּמַלְלָה קְלָעָהָהָטְרִיכָה נְלָקָחָה מְזָסֶן הָלָרְזֶן, נְאָהָלָה נְהָרָין כָּה
לְקָה מְמוֹנִיעָה לְחָתָה, וְמוֹקָס מְמוֹנִיעָה סְקָנִיכָה טִיחָה רִיקָס:

בְּחַצְוֹתָה הָלִילָה הָמָלִי צְיָהָה צְוָמָלָה צְוָקָן מְנוֹוּנָהָוֶת מְהָתָלָלָוֶת הָמָלִי מְשָׁמָלָה
סְרָהָטְרִיכָה כָּל הָלִילָה לְזָקָר כָּל הָמָלִי סְמוֹוּנָהָוֶת. וְהָגָci נְסָס גִּיסֶּי צְכָבָנוֹ
גְּשָׁוָיָס עַל פְּקָרָה צְהָן דְּוָגָר דְּגָבָל. וְסָסָס צְמָטָנוֹ פְּתָאָס רְעָס קְמָן צְחָזָקָן פְּמַזְדָּל כָּל
פְּחָזָן מְצָפָט. הָנָמָנוֹ סְתָהָפָקָנוֹ צְלָה יְשָׁמָעָה מְהָמָנוֹ הָקָרְבָּה גָּס כְּנָמָתָה רָוָם הָפָכוֹ. וְגָכָה
לְהָיָה שְׁמָכָסָה. הָרְיוֹן כָּל הְמוֹנִיעָה מְפָחָל לְפָפָחָה וּמְעָטָה מְצָעָה, וְצָנִי יְדִי הָיָס נְמָקָשָׁוֹ
הָמָלָה מְמַחָת מְכָסָה פְּהָרָוֹן, וְהָמָלִיכָס גָּס רְהָזֶן חָזֶק. הָנָמָנוֹ נְכָלָנוֹ מְהָלָרְזֶן, גִּיסֶּי לְמַעַט
לְיִי צְהָנִי נְרָעָהָה גְּדוֹלָה: „הָה ! מְהָלִיטִימָעָל ! הָכְדָנוֹ צְנִינוֹ הָכְדָנוֹ ! כִּי פְּמַומִּיעָה כְּנָהָרוֹן
עַמְּדָה בְּתְּמִיתָה לְמַהְטִיס, וְהָןָן סְפָק כִּי פְּתָחָה לְהָמָטָה וְתְּעַפָּה טָמָעוֹ כָּלָה. נְסָה כָּה
לְכָפָות הָתָה כָּל גִּוְוִוִיטָה עַס פְּמָדִיכָס, צְלָה מְגָלָה וְמְרָהָה מְוֹצָאָהָוֶת, וְהָלָי פָלָ
יְדִי וְסָהָלָי מְלָגִינָה צְמוֹמִיעָה הָמָטוֹנוֹ. כָּנָה הָרָדָה וְלָהָרָדָה, כִּי צְמָחָה גָּס הָנָמָי
נְכָלָלָה כָּל כָּךְ שְׁמָתָהָלָמִי לְסָהָמָן דְּלָגָלָה כָּל נִיסִי. זְוָעָס קְרָה כִּיסְתָּה הָתָה כָּל
גִּוְוִוִיטָה צְנָתָמִיפָנוֹ מְוִיד מְכָלָהָטָהָרָה עַס כְּסָלִינִיסָהָרָה לָנוֹ, וְקָכָנוֹ צְקָנָה מְהָלָד צְיִוָּה
וּטָעָס הָרָבָרָה, כָּמוֹ שְׂטִי צְמוֹמִיעָה. וְקָנָף סְתָהָפָקָנוֹ מְנָקִימָה רָוָם הָפָכוֹ:

אָוָלָם הָחָרִי הָיוֹס רְגָעִיס סְמָעוֹדָר לְרָוָי צְקָרָהָי, וְזְוָכָלָמִי מַיְהָנִי כִּי הָהָמָן
בְּדָרְרִי כָּכָל כָּהָלָה, הָמָלָל כָּל יְהָמָת כִּי הָסָס לְמָפָרָטָה כְּסָפָסָה וְלוֹעָשָׁי הָלָן.
כָּנָה סְתָהָלָמִי הָיָה לְהָמָט לְקָרָבָה וְלְאָבָּיָט בְּעֵין הָחָם הָלָמָדָה כְּמוֹוּנָהָוֶת,
וְהָרָגָה כִּי צָן מְלָקָרָה רְעַמָּסָה עַל טְמָרָה צְמָחָה וְלְקָרָבָה כְּסָמָה הָיָתָה הָיָה
כְּנוּמִי. כְּרָמוּמִי הָתָה כְּהָמִי יוֹתָר לְאָבָּט כְּבָטָה עַיִן, הָזָה כְּתָוּמָמָמִי מְהָלָד צְמָלָהָה, כִּי
תְּחָתָה הָלָרְזֶן דְּמִיְתִּי לְמַפּוֹס הָיוֹס גְּנָבָה וְטָוָרָה, וְלְאָבָּטָה כָּל גָּס הָבָרָהָהָטְרִיכָה
הָגְדָרָעָהָס צְוָקָן, וְסָסָס פָוָה שְׁוֹמָד הָלָל הָלָגָן זְוָכוֹתָהָרָה כָּל צָחָן מְצָפָט וְשָׁוָהָה הָתָה
מְלָהָנָה

מלהיכתו. זו רשות כל תלמידי, דמי שוכן לומחי צהרבי מרווח נטט, ולכ"י מיל' קיימה, על הקרקע חיש מכס ומולמוד גדול כמוות יקח עליינו לנעת זיקתו של מלחמת טגננש. לה יכולתי לסתור פתק יונת ווילחץ בחוני ניסי: "קסו ועמדו צעל לך היררכיה! היל תפחד מהומה, כאותם עית לחם, רק פננץ היל חנמיו חורביס טליו רכשה כו' כו טה". ומיל קמנו וילדו צלחת מון קקרט. את קגד-כרכובה לחייבו בידינו וכתחלנו לכינום צחומו כחדר:

וּבָזֵר נְהַלֵּל שֶׁמֶת כִּפְלוֹחַצְתָּם כָּל חֲנֻדרָנָהָם קָוֵן נְעִזְיוֹן פָּתְחֵיל לְכָרָם. מְולָס וְדָפָס
הַתְּבִיוֹן וְנוּגָן לְפָזָד. הָא לְעַקְתִּי עַלְיוֹ בְּכָנָם וְחוּינָה: "רַיְמָכָן זָהָה! הָלֵךְ
הַכְּרָכָנָתָן גְּנַפְּצָס לְקָדוֹר הַוְּלֵד יַקְרָב וְקוֹדוֹס צָה? הָלֵךְ לְחַס מְחַס וְמוֹלָמָד גְּדוֹלָה
כְּמוֹסָס יַכְלֵל לְכָיוֹת זָקְרִין גְּדוֹלָה כָּה? הָלֵם מְטַבָּה כָּה יְהָמָה הָרֵךְ לְגַנְבָּה שְׂוֹרָד וְרוֹמָח!" כִּפְלוֹחַפְּעַסְמָלָר
חֲנֻדרָנָהָם הַרְיִס אָתָּה קִילָּו כְּרָעָדָה וְיְהָמָלָה הָלֵי: "הָלֵון מְלָרְטִימָעָר! לְמַס חַזְדִּים
הַוְּחִי צְדָכָל שָׁלִין צִי וְקוֹחָן תְּעוֹבָתָנִפְקִי. כְּנִיחְנוּ לֵי מְעַט לְפָנָת טַל סְכָסָל בְּמַנוֹחָה,
כִּי רְגַלְיוֹ רְוֻחָהָתָן מְחַטֵּי וְלְכִטֵּי דּוֹפָק בְּקָרְבָּנִי מְהַדָּר שָׁלִין צִי כִּמְהַדָּר. וְהַמְּהַדָּר
יְוָהָזָרָן כְּחַמְתִּי הָלֵי, מְכַפֵּל לְכָס כָּל כְּסָוד סְגָלָה, וְלֹזֶן מְלָטוֹן צִי נְגַב וְצָהָל טְוֹמֵד
עַתָּה לְפָנִיכָּס":

אנדרעם זאת צמונת חוץ רג'יס, ומחל מכך פה רומו הלו סמיהל

ספר לנוcosa: ידע נס לפיה פועל מוחלט מוחלט, כי כל
ההצורה כל הנטה בזאת לו חבול על חמץ מוחלט, כי כך אין גל צת ימדי
בקהילתי ווילסן קיזוט נכס כו� הפט כו. וכן היה אמרת. ובבקהילתי
ווילסן בו לפיו נס כתוב משודש חוקה מלהת יידי ורשי סולובוי מהל מכבב.
כהוגה בפיה פועל כל אהנווערטיטען דערלן. נחטא טווע טילם היי חת
בקהילתי ווילסן גטן לב טו, נחמן רום, ומיכס גדוֹל בחכמת פוליכטהיגין.
ובבן כוּן מנקט הווי שוקל אה בקהילתי קוז נכבוד גדוֹל, וטהן לו רשות
לפנות יונן וככאמ נגנוֹן חפט פטיך סגעלאהרטנלייטסקי מושעוויס צלי כל שמירה,
לומין יכול לטבות טס חקיותיו וכמיוחשי בחכמת פוליכטהיגין. וויי מהר צה
וילסןcosa: לפני ווילסן מלהת קמעוֹת פטו. ואלה מלהת הוועיל נכס גנס צענין טוּ
נחמה ווילסן קוז כהוּט פראוי לככדו. ולכן לחתמי היוו מחת כנפי ונחתה טיע
עלזו לנוֹב כהוּב על כו, וככטמי לו להטאָלָך חפטוי דחוך אמיזעוויס כהוּב. ווּפְאַ
עלזוoso, כן כתוי ימדי מיהיריגנו נקדרס נפה בקהילתי ווילסן בעוצחות סולובב
לבקחתו לחון. והחמי חצ'ר חילכו לו היי סימיס, וחנכי לרנגלי זקנמי וחלגת כמי
מסרמי זידאס מברס צוּהה כל מגנימילרכז עט למושעוויס, וחנכי לחתמי לי גזולה
כזיטי לנכוב טלי ספל כל צחיטוי וכל מטה שחרצמי בחכמת פוליכטהיגין, ונחט
פתחט טבנמי מכתב מן בפיה פועל כל אהנווערטיטען דערלן לובלן עס הוואָס
גדוֹלָס

גדולה, שאלומן מרדמן זכרנו וזה טהיר ווילסן, כי פוך כן צליינט ונכבר ערוץ וכי
המגנוליה טטהלה ל' נצמו פיח מזופת. זו הנטמי פיקף קוש ווילסן יהב נטעות
געפה גדולה במרק חמוץות. אכן מכם מילך מליכס טטהוי זיליס מלך
לחזק סטמייש בתוך חמוץות, והל' חיכחו יותר לודס זר לבושים צלצלו בתוך
חמצעות. ובויתך סטמלו לכס מן פקליפיטן ווילסן כי כוח גבס טיז. ווין כי
בקצתי כל אדרת זהה יטש צטוד, כדי שלגני וכן נס צמי לה ימולל כבודנו בעבור
סוקהפיינן ווילסן, וככלמתי צעדי מילך על חלל חיני צעלמי בקצתן חילנס עטול
וילסן פוש לטוב, וככלמתי טלי מלינות טוכות. אכן טנות טהור כתב ידי וכחתמי
ההם המלכתי כל פס למן לה הצעינו חמס שלגני צעלמי הנטמי המכתב כתוב. הרח
כך נירשתمي מיל מכיתם לה הקהפיינן ווילסן, וסגדתי לו צנורעתי כל כסוך מה
סוח ומוי פוך. ונש פולדתו צלוי יכונם יותר בתוך חמוץות. וכן נס כתיב צמלה
זו ותמליך ממנה. האנਸ כל זה בכבר פיה להמל פמעקה רע טעאש ווילסן פוז,
כי טוח כבל טלה ביזו לנגב כל י'ח הניס טיקרום כל חנן סמאנט, וחין יט
יכול לדעת מן הנכס הוארה, כי קנע במקומן חניס מזיפות כל זוכית מלוטס:
באישר המכ צבע לחם להמל טניזין צניעתמי לה ווילסן מבית, וגנא שוכ
חול וואו ווילסן פוז לניטי ברכנעה גדולה. וכדמתות על לחיי ציקע
טמי נס מגתי סליחת על פצעיו, וככגע חמיה להז'ו וככל קודש כי מיטוס סהול
וכללה ילק דורך טוביים ויטריס. נש פטורה מעלהו שנכבר מן חמוץותה את אהול
סיקל וסוקום פוז, וכלי צלוי פקייה הנטמי ניכרת קגע בחן סמאנט חניס
מזיפות בנטקו חמונות גדולה והי הפלל לסחין סיוק ברחות עזע הייט. אכן נטו
ספער לנמי לטוב על ידי עוגת נפלוי צהו טלי מיטם, וסגן צרטונס כה
עליו רק צבעו הנכס הוארה, וכן צהו להחיה לדי היה הנטמי, וכן עטה
כהאל דיבר, שמבר לדי חרנו קען ובתוכו סי מונחות י'ח הניס יקרים סלימות
של חנן סמאנט. זו ציקע מיל ממי ומן כתיב צלוי נכייק חומו עוד ולן גראטה,
רק צבירות תחור ומתחזק כגרהצונה, ונש טהלי הנטמי לא כל פלי עזרה הזאת,
להצליך חניס חמוץות מן חנן סמאנט, ולמהו ולקדוע פס חניס יקרים סלימות
שנងנו מחס. ולעתות כל זה בסתר לא כל יורע להיז' שמן דנץ מלך ננצה:
באישר כמו ימידתי פון צעלם רך פלנץ. נש חיני נכמרו רחמי טלי, כרחותי
צטוח טטה תפוצה כל לזו. אכן פועל חילנו שטלה פומו להבנה הווינו
כברחותנו, וככעהזיו למלהו נקצתו להמלחף היה חני סחן פמודר. וכערותת
מחמות חמוץות ככמאות טוד הלאי, ידעתי טהו כל נטעות כן צללה בסתר. ונש
כחלהמי טהוט לה מנלה בידי לגמול כל חמוץה בלילה חד, זו חטנון נמי
פתק חמוץות נזין פס למן הולג מור היגרחה פוחת כליל השגוי. וכל זה
קנלי

כלתי עלי לטאות נבעור האנמי רטס אל בת יחידתי, למען לא ימולל כנורא טבילהה לא מהן כוס. וגס על כנורי מהטי פלוי אווט ולו אוותזס מפי סגירות, על דבר אנטמי לחיים כוס שיעטה בטורם טמוועהוס ערלוו. וכשה לחתמי עמי נבייש גדולה עס לאומית קהיגיילק מוש לאטב אה כי, ונכניתי כליה דרכ פתמה גטאל גלאט אל טורם טמוועהוס. טס מיפטמי לי מוקס שאלל לאטמן צו, ולן מלחתוי מוקס יותר טוב מן קהילון גודול טל טמוועיט, כי אהרי הצל נלקחה כבל מסס מומיע חמת, נטהל צהילן מוקס פניו שוויל לאטב צט הרט חי האל טמוועיט בגטה, ולו ייס ניכל סדרל כלל :

וזה גת כלב דמיי בר טה, כי ביל הנבר למ רוח ביכומתי להתליך כל ז'ג לאוניס. ורק חלי מליכס עטמי לחהילך רק שטח האניס יקלות טעליזות. ונתקתי עתה כלב בטני לגמול את קמליכס ולחהילך גס שטח האניס סטמטעט. ומלהס נמפטמי בילדס כנוכנ שטפס בוחתלו. ובכן מארטימער גטווי ! למ אפונה, כי אטס מכיסים טכל דעריס נהמלו בחרמת וולד, וכמו שעד עטה למ טיש בין גביס חלקי, כן נס נעם זקנמי גגב למ חסיה. ועתה קחו נכס טט האניס סטמטעט הצל ביזי וצנינו ימד נמבר להחהילך שטח האניס סטמטעט טרט שיכנס פזומל חזון פנס טנית לאקל את טמוועהוס. הצל ווות אהת האקץ מוכס. חוםי למ על כבוי וועל כבוד בת יחידתי לאכלי יורט למ'ש מכל טסוד קוה :

אנבי מארטימער נטפטלוי מולד מרנרי טפליגטעלר חזון. כי האניס צהמת טכל דביוו למ נכס נפהל. וגס כי עטס נפקחו טשי לנטן פטראן כל דבר טיש על עטה בעיינ כחדה טמומה. או נכמוני לרמיי מולד על האנדיעטם חזון. וגטמי לו את ידי וונפלמי על זאילו הצל נמפס מפי בנטיקות חמוט. או נגננו מיר האל קענודס. האטכנו מן חזון גאטפט טט האניס סטמטעט טמוועיט, וקעננו טס שטח האניס יקלות האמיטיות טזיו זי. ועוד טרט טנוכס פזומל חזון נטהל את טמוועהוס צהיל :

בבקר מיטלהו ננטם האל אל השומרים, וטודטמי כי נלייה נחלפו שטח האניס זוכיה מלווטס מבוזן האל הרגנו פחנן מטפט. מווי שטפס ווות וויך גנטטס ווות למ גודע לנו, ואין זה כי האט כה ידי נטלה ממעל. טר השומרים סטפלו מולד על דבוי. לך עמו חזס שוטהי-חלך וגס את טנקס פעלט קלה האלו. טס לקחו עטס את כל' האטונגס **טפתקטער-הא-טקהוף** נטחן את האניס, ווינוו האל טמוועהוס. קמא לאו צן פמטו, כי למ הא-הימינה האגס את הצל לרלהש שעטס. וכל גאנין נטהל האטס סוד נטהל ווילט טמוועיט. טר לאטנליהו יאל מן טמוועהוס, ואת טגי סיינטס צוונליי יומס עס קאנט-מקטלוות טלאט, ועס טליי קראפוחות טנאלו צניטס, קלח לחפט :

המכתב שכתב אליו החכם הנadol חוקר קדמוניות
יהודי אדוק בדת ישראל ואמונהו מר' ר' ווערגער
עיר הבירה לאנדראן.

לאנדראן ו-אפריל כ"ג אדר ב' לשנת התרעג.

כבוד הרב הנאון החכם הנadol כליל המלעים
מר' ר' אוזענבערג מעיר לאדו' בטדיינה, פולניה.

מכתב מעלהו בצדוף ספדו הנעים **שעריו זהר תורה תעינן**,
ורב תורה לטעלתו על אשר בבדני במתנה חשובה בזאת.
ועתה אשיב למיין על שאלותיו וחקירותיו.

זה שלשה פעמים שהחשתי בבית עקל הספרים של המטשלת
הנמצאה אצל האוניווערזיטעט, ולא מצאתי באומה החדשות על דבר
זהן **המושפט** הנמצא בבית גנו' המלך. כי אם מה שבכתב אודות
זה הפהפעסאר Eduard Martimer Conan Dqoilanganii. שהוכר בה
ויען כי ראיי בהעתקה דמר, אשר בספריו לשון רוסיא, שהוכר בה
הרבה, צויתי להעתיק לטעלתו בפי שנמצא בספריו לשון אנגליה.
מהטופר הנזכר.

על דבר הפרוכת והאבנט של הבן הנдол. אובל להסביר שבארץ
בריטניה לא נמצאים, ורק בננו' המלך אשר בארץ אומלאו ישם שם.
אבל רק חתיבות ותלקים קטנים מהם. וגם בהטוענים של הפהפעט
בעיר רוטי נמצאים חלקיים קטנים מהם.

אודות הפהיעודענט ווילסאן מארץ **אטעריקה** לא אובל
להת לטעלתו תשובה ברורה, אם הוא מוציא חוץ של ווילסאן
זהה. אמנם כפי שטננים הבריות במרת שהוא מנז' ישראל, וגם כפי
שנפוצו שטויות שאבותיו באו לאטעריקה מארץ פרנציה, בויה לדחות
קרוב לודאי שהוא מוציא חוץ של ווילסאן הזה, ונתקיים בו ברכת
איש האלים **המהריל ביפראג ז"ל**.

וביעין העתקת **פּֿפְּרָה הוֹהָר בְּלִשׁוֹן אַנְגְּלִיָּה**. זה לא היה ולא
נמצא. רק בלשון פרנציה נתקן ב' ספר הויה, אבל לא עד טינו
בו וריהם נמר.

ברנש בבור וויזוות. ו' ווערגער,